

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ

ΕΚΛΟΓΑΙ
ΕΚ ΤΗΣ
ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΡΙΑΝΟΥ

ΔΙΑ ΤΗΝ Ε΄ ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΚΑΤΗ ΤΡΙΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",
ΓΩΑΝΝΟΥ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΣ Α.Ε.

38· ΟΔΟΣ ΤΣΩΡΤΣΙΛ· 38

1946

ΙΣΤ
ΑΡ
1946

Κυριακὸς Κοσμά

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ

ΕΚΛΟΓΑΙ
ΕΚ ΤΗΣ
ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΡΙΑΝΟΥ

ΔΙΑ ΤΗΝ Ε΄ ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΚΑΤΗ ΤΡΙΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",
ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΣ Α.Ε.

38 - ΟΔΟΣ ΤΣΩΡΤΣΙΛ - 38

1946

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφήν τοῦ συγγραφέως
καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς «Ἑστίας».

K. Κογγι

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ – ΚΕΙΜΕΝΟΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΞΑΤΕΤΗ-ΚΕΙΜΕΝΟΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. ΒΙΟΣ ΑΡΡΙΑΝΟΥ

Ὁ Φλάβιος Ἀρριανὸς ἐγεννήθη ἐν Νικομηδείᾳ, πρωτεύουσῃ τῆς ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ Βιθυνίας περὶ τὸ 95 μ.Χ. νέος ὢν ἀφῆκε τὴν πατρίδα του καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Νικόπολιν τῆς Ἠλείου, ὅπου ἐγένετο μαθητὴς καὶ φίλος τοῦ φιλοσόφου Ἐπικτήτου.

Μετὰ τὸ πέρασ τῶν σπουδῶν του παρὰ τῷ Ἐπικτήτῳ εἰσῆλθεν εἰς τὸν δημόσιον βίον. Ἐν ἔτει 130 διωρίσθη ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ, ὑπὸ τοῦ ὁποῖου πολὺ ἐτιμᾶτο διὰ τὴν φιλομάθειάν του καὶ τὰς πολλὰς του γνώσεις, διοικητὴς τῆς Καππαδοκίας. Ἐν ἔτει 147 ἐγένετο ἐπώνυμος ἄρχων ἐν Ἀθήναις, αὐτόθι δὲ πάλιν ἐν ἔτει 171 εὗρίσχομεν αὐτὸν πρύτανιν τῆς Πανδιονίδος φυλῆς.

Κατὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς του ὁ Ἀρριανὸς ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα του, ὅπου ἐγένετο ἱερεὺς τῆς Δήμητρος καὶ τῆς Περσεφόνης. Πότε οὗτος ἀπέθανε δὲν εἶναι γνωστόν· πιθανώτατα περὶ τὸ 180 μ.Χ.

2. ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΑΝΑΒΑΣΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Ὁ Ἀρριανὸς ὑπῆρξε πολυγραφώτατος γράφας κατὰ μίμησιν τοῦ Ξενοφῶντος ποικίλα συγγράμματα, φιλοσοφικά, ἱστορικά, γεωγραφικὰ καὶ στρατιωτικὰ.

Ἐκ τῶν ἱστορικῶν συγγραμμάτων τοῦ Ἀρριανοῦ τὸ σπουδαιότατον εἶναι ἡ «**Ἀνάβασις Ἀλεξάνδρου**» διηρημένη εἰς 7 βιβλία. Ἐν τῷ συγγράμματι τούτῳ δὲν ἐξιστορεῖται μόνον ἡ ἐκστρατεία τοῦ Ἀλεξάνδρου κατὰ τοῦ Περσικοῦ κράτους, ἡ κυρίως Ἀνάβασις, ἀλλ' ὅλος ὁ βίος τοῦ Μακεδόνα βασιλέως ἀπὸ τῆς ἀνάσσει αὐτοῦ εἰς τὸν θρόνον μέχρι τοῦ θανάτου.

EΙΣΑΓΩΓΗ

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο παρών οδηγός περιλαμβάνει τις πληροφορίες που απαιτούνται για την εκτέλεση των εργασιών που αναφέρονται στην εισαγωγή. Ο οδηγός αυτός είναι ουσιαστικά ένας κατάλογος των εργασιών που πρέπει να γίνουν, με την ένδειξη της σειράς που πρέπει να γίνουν. Ο οδηγός αυτός είναι ουσιαστικά ένας κατάλογος των εργασιών που πρέπει να γίνουν, με την ένδειξη της σειράς που πρέπει να γίνουν.

2. ΑΡΧΑΙΑ ΑΡΧΑΙΑ

Ο παρών οδηγός περιλαμβάνει τις πληροφορίες που απαιτούνται για την εκτέλεση των εργασιών που αναφέρονται στην εισαγωγή. Ο οδηγός αυτός είναι ουσιαστικά ένας κατάλογος των εργασιών που πρέπει να γίνουν, με την ένδειξη της σειράς που πρέπει να γίνουν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Α'. Ὁ Ἀλέξανδρος ἐν Πελοποννήσῳ.

(Κεφ. 1)

1. Λέγεται δὴ Φίλιππος μὲν τελευτῆσαι ἐπ' ἄρχοντος Πυθοδήμου Ἀθήνησι· παραλαβόντα δὲ τὴν βασιλείαν Ἀλέξανδρον, παῖδα ὄντα Φιλίππου, ἐς Πελοπόννησον παρελθεῖν· εἶναι δὲ τότε ἀμφὶ τὰ εἴκοσι ἐτη Ἀλέξανδρον ἐνταῦθα ξυναγαγόντα τοὺς Ἕλληνας, ὅσοι ἐντὸς Πελο-²ποννήσου ἦσαν, αἰτεῖν παρ' αὐτῶν τὴν ἡγεμονίαν τῆς ἐπὶ τοὺς Πέρσας στρατιᾶς, ἦντινα Φιλίππῳ ἤδη ἔδοσαν· καὶ αἰτήσαντα λαβεῖν παρ' ἐκάστων πλὴν Λακεδαιμονίων Λακεδαιμονίους δ' ἀποκρίνασθαι μὴ εἶναι σφισι πάτριον ἀκολουθεῖν ἄλλοις, ἀλλ' αὐτοὺς ἄλλων ἐξηγεῖσθαι· νεω-³τερῖσαι δ' ἅττα καὶ τῶν Ἀθηναίων τὴν πόλιν· ἀλλ' Ἀθη-³ναίους γε τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ Ἀλεξάνδρου ἐκπλαγέντας καὶ πλείονα ἔτι τῶν Φιλίππῳ δοθέντων Ἀλεξάνδρῳ ἐς τιμὴν ξυγχωρῆσαι· ἐπανελθόντα δ' ἐς Μακεδονίαν ἐν παρασκευῇ εἶναι τοῦ ἐς τὴν Ἀσίαν στόλου.

Β'. Διάβασις τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς Ἀσίαν.

(Κεφ. 11-12)

11. Ἄμα δὲ τῷ ἦρι ἀρχομένῳ ἐξελαύνει ἐφ' Ἕλλησ-³πόντου, τὰ μὲν κατὰ Μακεδονίαν τε καὶ τοὺς Ἕλληνας Ἀντιπάτρῳ ἐπιτρέψας, αὐτὸς δ' ἄγων πεζοὺς μὲν ξὺν ψι-⁴λοῖς τε καὶ τοξόταις οὐ πολλῶ πλείους τῶν τρισμυρίων, ἱππέας δὲ ὑπὲρ τοὺς πεντακισχιλίους· ἦν δὲ αὐτῷ ὁ στό-⁴λος παρὰ τὴν λίμνην τὴν Κερκινίτιν ὡς ἐπ' Ἀμφίπολιν καὶ τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ τὰς ἐκβολάς· διαβάς δὲ τὸν Στρυμόνα παρήμειβε τὸ Πάγγαιον ὄρος τὴν ὡς ἐπ' Ἀβδη-⁴ρα καὶ Μαρώνειαν, πόλεις Ἑλληνίδας ἐπὶ θαλάσῃ ὦκι-

σμένας. ἔνθεν δ' ἐπὶ τὸν Ἐβρον ποταμὸν ἀφικόμενος διαβαίνει καὶ τὸν Ἐβρον εὐπειτῶς. ἐκεῖθεν δὲ διὰ τῆς Παιτικῆς ἐπὶ τὸν Μέλανα ποταμὸν ἔρχεται.

5 Διαβάς δὲ καὶ τὸν Μέλανα ἐς Σηστόν ἀφικνεῖται ἐν εἴκοσι ταῖς πάσαις ἡμέραις ἀπὸ τῆς οἴκοθεν ἐξορμήσεως. ἔλθων δ' ἐς Ἐλαιούντα θύει Πρωτεσιλάῳ ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ Πρωτεσιλάου, ὅτι καὶ Πρωτεσίλαος πρῶτος ἐδόκει ἐκβῆναι ἐς τὴν Ἀσίαν τῶν Ἑλλήνων τῶν ἄμ' Ἀγαμέμνονι ἐς Ἴλιον στρατευσάντων. καὶ ὁ νοῦς τῆς θυσίας ἦν ἐπιτυχεστέραν οἱ γενέσθαι ἢ Πρωτεσιλάῳ τὴν ἀπόβασιν.

6 Παρμενίων μὲν δὴ τῶν τε πεζῶν τοὺς πολλοὺς καὶ τὴν ἵππον διαβιβάσαι ἐτάχθη ἐκ Σηστοῦ ἐς Ἀβυδον καὶ διέβησαν τριήρεσι μὲν ἑκατὸν καὶ ἐξήκοντα, πλοίοις δὲ ἄλλοις πολλοῖς στρογγύλοις. Ἀλέξανδρον δ' ἐξ Ἐλαιούντος ἐς τὸν Ἀχαιῶν λιμένα καταῤραι ὁ πλείων λόγος κατέχει, καὶ αὐτὸν τε κυβερνῶντα τὴν στρατηγίδα ναῦν διαβάλλειν, καὶ ἐπειδὴ κατὰ μέσον τὸν πόρον τοῦ Ἑλλησπόντου ἐγένετο, σφάξαντα ταῦρον τῷ Ποσειδῶνι καὶ Νηρηῖσι σπένδειν ἐκ χρυσῆς φιάλης ἐς τὸν πόντον.

7 Λέγουσι δὲ καὶ πρῶτον ἐκ τῆς νεῶς ξὺν τοῖς ὄπλοις ἐκβῆναι αὐτὸν ἐς τὴν γῆν τὴν Ἀσίαν καὶ βωμοὺς ἰδρύσασθαι, ὅθεν τ' ἐστάλη ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ ὄπου ἐξέβη τῆς Ἀσίας, Διὸς ἀποβατηρίου καὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἡρακλέους. ἀνελθόντα δ' ἐς Ἴλιον τῇ τε Ἀθηνᾷ θῦσαι τῇ Ἰλιάδι, καὶ τὴν πανοπλίαν τὴν αὐτοῦ ἀναθεῖναι ἐς τὸν νεῶν, καὶ καθελεῖν ἀντὶ ταύτης τῶν ἱερῶν τινα ὄπλων ἔτι ἐκ τοῦ Τρωϊκοῦ ἔργου σφεζόμενα. καὶ ταῦτα λέγουσιν ὅτι οἱ ὑλασπισταὶ ἔφερον πρὸ αὐτοῦ ἐς τὰς μάχας. θῦσαι δ' αὐτὸν καὶ Πριάμῳ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ Διὸς τοῦ Ἐρκειοῦ λόγος κατέχει, μῆνιν Πριάμου παραιτούμενον τῷ Νεοπτολέμου γένει, ὃ δὴ ἐς αὐτὸν καθῆκεν.

8 Ἀνιόντα δ' αὐτὸν ἐς Ἴλιον Μενοίτιός τε ὁ κυβερνήτης χρυσῷ στεφάνῳ ἐστεφάνωσε καὶ ἐπὶ τούτῳ Χάρης ὁ

Ἀθηναῖος ἐκ Σιγείου ἐλθὼν καὶ τινες καὶ ἄλλοι, οἱ μὲν Ἕλληνες, οἱ δὲ ἐπιχώριοι· ὁ δὲ καὶ αὐτὸς τὸν Ἀχιλλέως ἄρα τάφον ἐστεφάνωσεν· Ἡφαιστίωνα δὲ λέγουσιν ὅτι τοῦ Πατρόκλου τὸν τάφον ἐστεφάνωσε· καὶ εὐδαιμόνησεν

ἄρα, ὡς λόγος, Ἀλέξανδρος Ἀχιλλέα, ὅτι Ὀμήρου κήρυκος ἔς τὴν ἔπειτα μνήμην ἔτυχεν.

12. Ἐξ Ἰλίου δ' ἔς Ἀρίσβην ἦκεν, οὗ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῷ διαβεβηκυῖα τὸν Ἑλλησπόντιον ἐστρατοπεδεύκει, καὶ τῇ ὑστεραία ἔς Περκώτην τῇ δ' ἄλλῃ Λάμφακον παραμείψας πρὸς τῷ Πρακίῳ ποταμῷ ἐστρατοπέδευσεν, ὅς ῥέων ἐκ τῶν ὄρων τῶν Ἰδαίων ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν τὴν μεταξὺ τοῦ Ἑλλησπόντου τε καὶ τοῦ Εὐξείνου πόντου. ἔνθεν δ' ἔς Ἐρμιον ἀφίκετο, Κολωνάς πόλιν παραμείψας, σκοποὶ δ' αὐτῷ ἐπέμποντο πρὸ τοῦ στρατεύματος· καὶ τούτων ἡγεμῶν ἦν Ἀμύντας ὁ Ἀραβαῖος, ἔχων τῶν τε ἐταίρων τὴν ἴλην τὴν ἐξ Ἀπολλωνίας, ἧς ἰλάρχης ἦν Σωκράτης ὁ Σάθωνος, καὶ τῶν προδρομῶν

καλουμένων ἴλας τέσσαρας, κατὰ δὲ τὴν πάροδον Πριάπον πόλιν ἐνδοθεῖσαν πρὸς τῶν ἐνοικούντων τοὺς παραληφόμενους ἀπέστειλε σὺν Πανηγόρῳ τῷ Λυκαγόρου, ἐνὶ τῶν ἑταίρων.

- 8 Περσῶν δὲ στρατηγοὶ ἦσαν Ἀρσάμης καὶ Ῥεομίθρης καὶ Πετήνης καὶ Νιφάτης καὶ ξὺν τούτοις Σπιθριδάτης, ὁ Λυδίας καὶ Ἰωνίας σατράπης, καὶ Ἀρσίτης, ὁ τῆς πρὸς Ἑλλησπόντῳ Φρυγίας ὑπαρχος. οὗτοι δὲ πρὸς Ζελεῖα πόλει κατεστρατοπεδευκότες ἦσαν, ξὺν τῇ ἵππῳ τε
9 τῇ βαρβαρικῇ καὶ τοῖς Ἑλλησι τοῖς μισθοφόροις. βουλευομένοις δ' αὐτοῖς ὑπὲρ τῶν παρόντων, ἐπειδὴ Ἀλέξανδρος διαβεβηκῶς ἠγγέλλετο, Μέμνων ὁ Ῥόδιος παρῆναι μὴ διὰ κινδύνου ἶέναι πρὸς τοὺς Μακεδόνας, τῷ τε πεζῷ πολὺ περιόντας σφῶν καὶ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου παρόντος, αὐτοῖς δ' ἀπόντος Δαρείου· προῖόντας δὲ τὸν τε χιλὸν ἀφανίζειν καταπατοῦντας τῇ ἵππῳ καὶ τὸν ἐν τῇ γῇ καρπὸν ἐμπιπράναι, μηδὲ τῶν πόλεων αὐτῶν φειδομένους. οὐ γὰρ μενεῖν ἐν τῇ χώρᾳ Ἀλέξανδρον ἀπορία τῶν
10 ἐπιτηδείων. Ἀρσίτην δὲ λέγεται εἶπειν ἐν τῷ συλλόγῳ τῶν Περσῶν, ὅτι οὐκ ἂν περιίδοι μίαν οἰκίαν ἐμπρησθεῖσαν τῶν ὑφ' οἷς τεταγμένων ἀνθρώπων· καὶ τοὺς Πέρσας Ἀρσίτῃ προσθέσθαι, ὅτι καὶ ὑποπτόν τι αὐτοῖς ἦν ἐς τὸν Μέμνονα τριβὰς ἐμποιεῖν ἐκόντα τῷ πολέμῳ τῆς ἐκ βασιλέως τιμῆς οὕνεκα.

Γ'. Ἡ παρὰ τὸν Γρανικὸν ποταμὸν μάχη (334).

(Κεφ. 13 — 16)

α') Τὰ πρὸ τῆς μάχης.

(Κεφ. 13 — 14)

13. Ἐν τούτῳ δ' Ἀλέξανδρος προὐχώρει ἐπὶ τὸν Γρανικὸν ποταμὸν ξυντεταγμένῳ τῷ στρατῷ, διπλῆν μὲν τὴν φάλαγγα τῶν ὀπλιτῶν τάξας, τοὺς δὲ ἱππέας κατὰ τὰ κέρατα ἀγαγών, τὰ σκευοφόρα δὲ κατόπιν ἐπιτάξας ἔπεσθαι

τοὺς δὲ προκατασκευασμένους τὰ τῶν πολεμίων ἤγειν αὐτῷ Ἡγέλοχος, ἰππέας μὲν ἔχων τοὺς σαρισσοφόρους, τῶν δὲ ψιλῶν ἐς πεντακοσίους, καὶ Ἀλέξανδρός τ' οὐ πολὺ ἀπέιχε 2 τοῦ ποταμοῦ τοῦ Γρανικοῦ, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν σκοπῶν σπουδῆ ἐλαύνοντες ἀπήγγελλον ἐπὶ τῷ Γρανικῷ πέραν τοὺς Πέρσας ἐφεστάσαι τεταγμένους ὡς ἐς μάχην. ἐνθα δὴ Ἀλέξανδρος μὲν τὴν στρατιάν πᾶσαν συνέταπτεν ὡς μαχουμένους.

Παρμενίων δὲ προσελθὼν λέγει Ἀλεξάνδρῳ τάδε 3 «Ἐμοὶ δοκεῖ, βασιλεῦ, ἀγαθὸν εἶναι ἐν τῷ παρόντι καταστρατοπεδεῦσαι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τῇ ὄχθῃ, ὡς ἔχομεν. τοὺς γὰρ πολεμίους οὐ δοκῶ τολμήσειν, πολὺ τῷ περὶ λειπομένους πλησίον ἡμῶν ἀύλισθηναί, καὶ ταύτη παρεξέει, ἔωθεν εὐπετῶς τῷ στρατῷ διαβαλεῖν τὸν πόρον· ὑποφθάσομεν γὰρ αὐτοὶ περάσαντες, πρὶν ἐκείνους ἐς τάξιν καθίστασθαι, νῦν δ' οὐκ ἀκινδύνως μοι δοκοῦμεν 4 ἐπιχειρήσειν τῷ ἔργῳ, ὅτι οὐχ οἶόν τ' ἐν μετώπῳ διὰ τοῦ ποταμοῦ ἄγειν τὸν στρατόν. πολλὰ μὲν γὰρ αὐτοῦ ὄραται βαθέα, αἱ δ' ὄχθαι αὐταὶ ὄρας ὅτι ὑπερύψηλοι καὶ κρημνώδεις εἰσὶν αἱ αὐτῶν ἀτάκτως τ' οὖν καὶ κατὰ κέρας, 5 ἥπερ ἀσθενέστατον, ἐκβαίνουσιν ἐπικείμενοι ἐς φάλαγγα ξυντεταγμένοι τῶν πολεμίων οἱ ἰππεῖς· καὶ τὸ πρῶτον σφάλμα ἔς τε τὰ παρόντα χαλεπὸν καὶ ἐς τὴν ὑπὲρ παντὸς τοῦ πολέμου κρίσιν σφαλερόν».

Ἀλέξανδρος δέ, «ταῦτα μὲν», ἔφη, «ὦ Παρμενίων, 6 γινώσκω· αἰσχύνομαι δέ, εἰ τὸν μὲν Ἑλλήσποντον διέβην εὐπετῶς, τοῦτο δέ, σμικρὸν ῥεῦμα, — οὕτω τῷ ὄνοματι τὸν Γρανικὸν ἐκφαυλίσας, — εἴρξει ἡμᾶς τοῦ μὴ οὐ διαβῆναι, ὡς ἔχομεν. καὶ τοῦτο οὔτε πρὸς Μακεδόνων 7 τῆς δόξης οὔτε πρὸς τῆς ἐμῆς ἐς τοὺς κινδύνους ὀξύτητος ποιοῦμαι ἀναθαρρήσειν τε δοκῶ τοὺς Πέρσας ὡς ἀξιόμαχος Μακεδόσιν ὄντας, ὅτι οὐδὲν ἄξιον τοῦ σφῶν δέους ἐν τῷ παρατύκῳ ἔπαθον».

14. Ταῦτα εἰπὼν Παρμενίωνα μὲν ἐπὶ τὸ εὐώνυμον κέρας πέμπει ἡγησόμενον, αὐτὸς δ' ἐπὶ τὸ δεξιὸν παρήγε. προετάχθησαν δ' αὐτῷ τοῦ μὲν δεξιοῦ Φιλώτας ὁ Παρμενίωνος, ἔχων τοὺς ἐταίρους τοὺς ἰππέας καὶ τοὺς τοξότας καὶ τοὺς Ἀγριαῖνας τοὺς ἀκοντιστὰς· Ἀμύντας δὲ ὁ Ἀρραβαίου τοὺς τε σαρισσοφόρους ἰππέας ἔχων Φιλῶτα ἐπετάχθη καὶ τοὺς Παίονας καὶ τὴν Ἴλην τοῦ
- 2 Σωκράτους, ἔχόμενοι δὲ τούτων ἐτάχθησαν οἱ ὑπασπισταὶ τῶν ἐταίρων, ὧν ἡγεῖτο Νικάνωρ ὁ Παρμενίωνος· ἐπὶ δὲ τούτοις ἡ Περδικίου τοῦ Ὀρόντου φάλαγξ· ἐπὶ δὲ ἡ Κοΐνου τοῦ Πολεμοκράτους· ἐπὶ δὲ ἡ Πτολεμαίου τοῦ
- 3 Σελεύκου· ἐπὶ δὲ ἡ Ἀμύντου τοῦ Ἀνδρομένους· ἐπὶ δὲ ὧν Φίλιππος ὁ Ἀμύντου ἦρχε. τοῦ δ' εὐωνύμου πρῶτοι μὲν οἱ Θετταλοὶ ἰππεῖς ἐτάχθησαν, ὧν ἡγεῖτο Κάλας ὁ Ἀρπάλου· ἐπὶ δὲ τούτοις οἱ ξύμμαχοι ἰππεῖς, ὧν ἦρχε Φίλιππος ὁ Μενελάου· ἐπὶ δὲ τούτοις οἱ Θρᾶκες, ὧν ἦρχεν Ἀγάθων· ἔχόμενοι δὲ τούτων πεζοὶ ἢ τε Κρατέρου φάλαγξ καὶ ἡ Μελεάγρου καὶ ἡ Φιλίππου ἔστ' ἐπὶ τὸ μέσον τῆς ξυμπάσης τάξεως.
- 4 Περσῶν δὲ ἰππεῖς μὲν ἦσαν ἐς δισμυρίους, ξένοι δὲ πεζοὶ μισθοφόροι ὀλίγον ἀποδέοντες δισμυρίων· ἐτάχθησαν δὲ τὴν μὲν ἵππον παρατεινάντες τῷ ποταμῷ κατὰ τὴν ὄχθην ἐπὶ φάλαγγα μακράν, τοὺς δὲ πεζοὺς κατόπιν τῶν ἰππέων· καὶ γὰρ ὑπερδέξια ἦν τὰ ὑπὲρ τὴν ὄχθην χωρία. ἢ δ' Ἀλέξανδρον αὐτὸν καθεώρων — δῆλος γὰρ ἦν τῶν τε ὀπλων τῇ λαμπρότητι καὶ τῶν ἀμφ' αὐτὸν τῇ ξυνέκπλήξει θεραπείᾳ — κατὰ τὸ εὐώνυμον σφῶν ἐπέχοντα, ταύτη πυκνὰς ἐπέταξαν τῇ ὄχθῃ τὰς ἴλας τῶν ἰππέων.
- * Χρόνον μὲν δὴ ἀμφοτέρωθεν τὰ στρατεύματα ἐπ' ἄκρου τοῦ ποταμοῦ ἐφεστῶτες ὑπὸ τοῦ τὸ μέλλον ὀκνεῖν ἡσυχίαν ἤγον· καὶ σιγῇ ἦν πολλὴ ἀφ' ἑκατέρωθεν. οἱ γὰρ Πέρσαι προσέμενον τοὺς Μακεδόνας, ὅποτε ἐσβήσονται ἐς τὸν πόρον,
- * ὡς ἐλκεῖσόμενοι ἐκβαίνουσιν· Ἀλέξανδρος δ' ἀναπηδήσας

ἐπὶ τὸν ἵππον καὶ τοῖς ἄμφ' αὐτὸν ἐγκελευσάμενος ἐπεσθαί τε καὶ ἄνδρας ἀγαθοὺς γίνεσθαι, τοὺς μὲν προδρομοὺς ἱππέας καὶ μὴν καὶ τοὺς Παίονας προεμβалеῖν ἐς τὸν ποταμὸν ἔχοντα Ἀμύνταν τὸν Ἀρραβαίου ἔταξε καὶ τῶν πεζῶν μίαν τάξιν, καὶ πρὸ τούτων τὴν Σωκράτους ἰλην Πτολεμαῖον τὸν Φιλίππου ἄγοντα, ἣ δὴ καὶ ἐτύγγανε τὴν ἡγεμονίαν τοῦ ἱππικοῦ παντὸς ἔχουσα ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ· αὐτὸς δ' ἄγων τὸ δεξιὸν κέρας ὑπὸ σαλπύγων τε καὶ τῷ Ἐνυαλίῳ ἀλαλάζοντας ἐμβαίνει ἐς τὸν πόρον, λοξὴν αἰεὶ παρατείνων τὴν τάξιν, ἣ παρείλκε τὸ ρεῦμα, ἵνα δὴ μὴ ἐκβαίνουντι αὐτῷ οἱ Πέρσαι κατὰ κέρας προσπίπτοιεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὡς ἀνυστὸν τῇ φάλαγγι προσμεῖξῃ αὐτοῖς.

β) Διεξαγωγή τῆς μάχης.

(Κεφ. 15)

15. Οἱ δὲ Πέρσαι, ἣ πρῶτοι οἱ ἄμφ' Ἀμύνταν καὶ Σωκράτην προσέσχον τῇ ὄχθῃ, ταύτῃ καὶ αὐτοὶ ἄνωθεν ἐβαλλον, οἱ μὲν αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὄχθης ἐξ ὑπερδεξίου ἐς τὸν ποταμὸν ἐσακοντίζοντες, οἱ δὲ κατὰ τὰ χθαμαλώτερα αὐτῆς ἐστ' ἐπὶ τὸ ὕδωρ καταβαίνοντες. καὶ ἦν τῶν τε ἱππέων ὠθισμός, τῶν μὲν ἐκβαίνειν ἐκ τοῦ ποταμοῦ, τῶν δ' εἶργειν τὴν ἐκβασιν, καὶ παλτῶν ἀπὸ μὲν τῶν Περσῶν πολλῇ ἄφεσις, οἱ Μακεδόνες δὲ ξυστοῖς ἐμάχοντο, ἀλλὰ τῷ τε πλήθει πολὺ ἐλαττούμενοι οἱ Μακεδόνες ἐκακοπάθουν ἐν τῇ πρώτῃ προσβολῇ, καὶ αὐτοὶ ἐξ οὐ βεβαίου τε καὶ ἅμα κάτωθεν ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἄμυνόμενοι, οἱ δὲ Πέρσαι ἐξ ὑπερδεξίου τῆς ὄχθης ἄλλως τε καὶ τὸ κράτιστον τῆς Περσικῆς ἵππου ταύτῃ ἐπετέτακτο, οἳ τε Μέμνωνος παῖδες καὶ αὐτὸς Μέμνων μετὰ τούτων ἐκινδύνευε.

Καὶ οἱ μὲν πρῶτοι τῶν Μακεδόνων ξυμμείξαντες τοῖς Πέρσαις κατεκόπησαν πρὸς αὐτῶν, ἄνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι, ὅσοι γε μὴ πρὸς Ἀλέξανδρον πελάζοντα ἀπέκλιναν αὐτῶν. Ἀλέξανδρος γὰρ ἤδη πλησίον ἦν, ἅμα οἱ ἄγων τὸ

κέρας τὸ δεξιόν, καὶ ἐμβάλλει ἐς τοὺς Πέρσας πρῶτος, ἵνα
 τὸ πᾶν στίφος τῆς ἵππου καὶ αὐτοὶ οἱ ἡγεμόνες τῶν Περ-
 4 ὄνων τεταγμένοι ἦσαν· καὶ περὶ αὐτὸν ξυνειστήκει μάχη
 καρτερά· καὶ ἐν τούτῳ ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις τῶν τάξεων τοῖς
 Μακεδόσι διέβαινον οὐ χαλεπῶς ἤδη. καὶ ἦν μὲν ἀπὸ τῶν
 ἵππων ἡ μάχη, πεξομαχία δὲ μᾶλλον τι ἐφόκει. ξυνεχόμενοι
 γὰρ ἵπποι τε ἵπποις καὶ ἄνδρες ἀνδράσιν ἠγωνίζοντο, οἱ
 μὲν ἐξῴσαι ἐς ἅπαν ἀπὸ τῆς ὄχθης καὶ ἐς τὸ πεδίον βιά-
 σασθαι τοὺς Πέρσας, οἱ Μακεδόνες, οἱ δὲ εἰρῶσαι τε αὐ-
 τῶν τὴν ἔκβασιν, οἱ Πέρσαι, καὶ ἐς τὸν ποταμὸν αὐθις
 5 ἀπόσασθαι. καὶ ἐκ τούτου ἐπλεονέκτουσαν ἤδη οἱ ξὺν Ἀλε-
 ξάνδρῳ τῇ τ' ἄλλῃ ῥώμῃ καὶ ἐμπειρίᾳ καὶ ὅτι ξυστοῖς
 κρανεῖνοις πρὸς παλὰ ἐμάχοντο.

6 Ἐνθα δὴ καὶ Ἀλεξάνδρῳ ξυντριβεται τὸ δόρυ ἐν τῇ
 μάχῃ· ὁ δ' Ἀρέτην ἤτει δόρυ ἕτερον, ἀναβολέα τῶν βα-
 σιλικῶν· τῷ δὲ καὶ αὐτῷ πονουμένῳ ξυντετριμμένον τὸ
 δόρυ ἦν, ὁ δὲ τῷ ἡμίσει κεκλασμένου τοῦ δόρατος οὐκ
 ἀφανῶς ἐμάχετο, καὶ τοῦτο δείξας Ἀλεξάνδρῳ ἄλλον αἰ-
 τεῖν ἐκέλευε· Δημάρατος δέ, ἀνὴρ Κορίνθιος, τῶν ἀμφ'
 αὐτὸν ἐταίρων, δίδωσιν αὐτῷ τὸ αὐτοῦ δόρυ.

7 Καὶ ὅς ἀναλαβὼν καὶ ἰδὼν Μιθριδάτην, τὸν Δαρείου
 γαμβρόν, πολὺ πρὸ τῶν ἄλλων προῖππεύοντα καὶ ἐπάγοντα
 ἄμ' οἷ ὡσπερ ἔμβολον τῶν ἱπέων ἐξελαύνει καὶ αὐτὸς πρὸ
 τῶν ἄλλων, καὶ παίσας ἐς τὸ πρόσωπον τῷ δόρατι κατα-
 8 βάλλει τὸν Μιθριδάτην. ἐν δὲ τούτῳ Ῥοισάκης μὲν ἐπε-
 λαύνει τῷ Ἀλεξάνδρῳ καὶ παίει Ἀλεξάνδρου τὴν κεφαλὴν
 τῇ κοπίδι καὶ τοῦ μὲν κράνους τι ἀπέθραυσε, τὴν πληγὴν
 δ' ἔσχε τὸ κράνος, καὶ καταβάλλει καὶ τοῦτον Ἀλέξανδρος
 παίσας τῷ ξυστῷ διὰ τοῦ θώρακος ἐς τὸ στέρνον. Σπιθρι-
 δάτης δ' ἀνετέτατο μὲν ἤδη ἐπ' Ἀλεξάνδρον ὀπισθεν τὴν
 κοπίδα, ὑποφθάσας δ' αὐτὸν Κλεῖτος ὁ Δρωπίδου παίει κατὰ
 τοῦ ὤμου καὶ ἀποκόπτει τὸν ὤμον τοῦ Σπιθριδάτου ξὺν τῇ
 κοπίδι καὶ ἐν τούτῳ ἐπεκβαίνοντες αἰεὶ τῶν ἱπέων ὄσοις

προὔχωρει κατὰ τὸν ποταμὸν προσεγγίνοντο τοῖς ἀμφ' Ἀλέξανδρον.

γ') Ἀποτέλεσμα τῆς μάχης.— Αἱ ἑκατέρωθεν ἀπώλειαι.

(Κεφ. 16)

16. Καὶ οἱ Πέρσαι παιόμενοι τε πανταχόθεν ἤδη ἐς τὰ πρόσωπα αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι τοῖς ξυστοῖς καὶ πρὸς τῶν ἰππέων ἐξωθούμενοι, πολλὰ δὲ καὶ πρὸς τῶν ψιλῶν ἀναμειγμένων τοῖς ἰππεῦσι βλαπτόμενοι ἐγκλίνουσι ταύτη πρῶτον, ἢ Ἀλέξανδρος προεκινδύνευεν. ὡς δὲ τὸ μέσον ἐνεδεδώκει αὐτοῖς, παρερρήγνυτο δὴ καὶ τὰ ἐφ' ἑκάτερα τῆς ἵππου, καὶ ἦν δὴ φυγὴ καρτερά.

Τῶν μὲν δὴ ἰππέων τῶν Περσῶν ἀπέθανον ἐς χιλίους. 2 οὐ γὰρ πολλὴ ἡ δίωξις ἐγένετο, ὅτι ἐξετράπη Ἀλέξανδρος ἐπὶ τοὺς ξένους τοὺς μισθοφόρους· ὃν τὸ στίφος, ἢ τὸ πρῶτον ἐτάχθη, ἐκπλήξει μᾶλλον τι τοῦ παραλόγου ἢ λογισμῶ βεβαίῳ ἔμενε· καὶ τούτοις τὴν τε φάλαγγα ἐπαγαγὼν καὶ τοὺς ἰππέας πάντη προσπεσεῖν κελεύσας ἐν μέσῳ δι' ὀλίγου κατακόπτει αὐτούς, ὥστε διέφυγε μὲν οὐδεὶς, ὅτι μὴ διέλαθέ τις ἐν τοῖς νεκροῖς, ἐξωγρηθήσαν δ' ἀμφὶ τοὺς δισχιλίους. ἔπεσον δὲ καὶ ἡγεμόνες τινὲς τῶν 3 Περσῶν Νιφάτης τε καὶ Πετήνης καὶ Σπιθριδάτης, ὁ Λυδίας σατράπης, καὶ ὁ τῶν Καππαδοκῶν ὑπαρχος Μιθροβουζάνης καὶ Μιθριδάτης, ὁ Δαρείου γαμβρός, καὶ Ἀρβουπάλης, ὁ Δαρείου τοῦ Ἀρταξέρξου παῖς, καὶ Φαρνάκης, ἀδελφὸς οὗτος τῆς Δαρείου γυναικός, καὶ ὁ τῶν ξένων ἡγεμῶν Ὁμάρης. Ἀρσίτης δ' ἐκ μὲν τῆς μάχης φεύγει ἐς Φρυγίαν, ἐκεῖ δ' ἀποθνήσκει αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, ὡς λόγος, ὅτι αἴτιος ἐδόκει Πέρσαις γενέσθαι τοῦ ἐν τῷ τότε πταίσματος.

Μακεδόνων δὲ τῶν μὲν ἐταίρων ἀμφὶ τοὺς εἴκοσι καὶ 4 πέντε ἐν τῇ πρώτῃ προσβολῇ ἀπέθανον· καὶ τούτων χαλκαὶ εἰκόνες ἐν Δίῳ ἐστῆσιν, Ἀλεξάνδρου κελεύσαντος Λύ-

σιπλον ποιῆσαι, ὅσπερ καὶ Ἀλέξανδρον μόνος προκριθεὶς ἐποίησεν τῶν δ' ἄλλων ἱπέων ὑπὲρ τοὺς ἐξήκοντα, πε-
 5 ζοὶ δ' ἐς τοὺς τριάκοντα. καὶ τούτους τῇ ὑστεραίᾳ ἔθαψεν Ἀλέξανδρος ξὺν τοῖς ὄπλοις τε καὶ ἄλλῳ κόσμῳ γο-
 νεῦσι δ' αὐτῶν καὶ παισὶ τῶν τε κατὰ τὴν χώραν ἀτέλειαν ἔδωκε καὶ ὅσαι ἄλλαι ἢ τῷ σώματι λειτουργίαι ἢ κατὰ
 τὰς κτήσεις ἐκάστων εἰσφοραί. καὶ τῶν τετραωμένων δὲ
 πολλὴν πρόνοιαν ἔσχεν, ἐπελθὼν τ' αὐτὸς ἐκάστους καὶ
 τὰ τραύματα ἰδὼν καὶ ὅπως τις ἐτρώθη ἐρόμενος καὶ
 ὅ,τι πράττων εἰπεῖν τε καὶ ἀλαζονεύσασθαί οἱ παρασχών.
 6 Ὁ δὲ καὶ τῶν Περσῶν τοὺς ἡγεμόνας ἔθαψεν ἔθαψε
 δὲ καὶ τοὺς μισθοφόρους Ἑλληνας, οἳ ξὺν τοῖς πολεμίοις
 στρατεύοντες ἀπέθανον ὅσους δ' αὐτῶν αἰχμαλώτους
 ἔλαβε, τούτους δὲ δήσας ἐν πέδαις ἐς Μακεδονίαν ἀπέ-
 πεμφεν ἐργάζεσθαι, ὅτι παρὰ τὰ κοινῇ δόξαντα τοῖς Ἑλ-
 λησιν Ἑλληνας ὄντες ἐναντία τῇ Ἑλλάδι ὑπὲρ τῶν βαρ-
 7 βάρων ἐμάχοντο. ἀποπέμπει δὲ καὶ ἐς Ἀθήνας τριακο-
 σίας πανοπλίας Περσικᾶς ἀνάθημα εἶναι τῇ Ἀθηναῖ ἐν
 πόλει καὶ ἐπίγραμμα ἐπιγραφῆναι ἐκέλευσε τότε Ἀλέ-
 ξανδρος Φιλίππου καὶ οἱ Ἑλληνας πλὴν Λακε-
 δαιμονίων ἀπὸ τῶν βαρβάρων τῶν τὴν Ἀσίαν κα-
 τοικούντων.

[Περίληψις τῶν κεφ. 17—29 :

Μετὰ τὴν παρὰ τὸν Γρανικὸν μάχην παραδίδονται εἰς τὸν Ἀλέξανδρον ἄνευ μάχης αἱ Σάρδεις, ἡ Μαγνησία, αἱ Τροάλλεις καὶ ἄλλαι πόλεις τῆς Ἰωνίας καὶ τῆς Αἰολίδος· ὁ Ἀλέξανδρος ἀφ' οὗ παρέλαβε τὰς πόλεις ταύτας, καταργεῖ τὰ ὀλιγαρχικὰ πολιτεύματα, τὰ ὅποια εἶχεν ἐγκαθιδρούσει ὁ Μέμνων, καὶ ἀποκαθιστᾷ τὰς δημοκρατίας. Κυριεύσας δὲ διὰ πολιορκίας τὰς μόνας ἀντισταθείσας δύο πόλεις, τὴν Μίλητον καὶ τὴν Ἀλικαρνασσόν, προχωρεῖ διὰ μέσον τῆς Λυκίας, τῆς Παμφυλίας καὶ τῆς Πισιδίας εἰς τὴν Φρυγίαν καὶ φθάνει εἰς τὴν ἀρχαίαν πρωτεύουσαν αὐτῆς, τὸ Γόρδιον.]

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Α'. Ὁ Ἀλέξανδρος ἐν Γόρδιῳ.

(Κεφ. 3)

3. Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἐς Γόρδιον παρήλθε, πόθος λαμβάνει αὐτὸν ἀνελθόντα ἐς τὴν ἄκραν, ἵνα καὶ τὰ βασιλεία ἦν τὰ Γορδίου καὶ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ Μίδου, τὴν ἄμαξαν ἰδεῖν τὴν Γορδίου καὶ τοῦ ζυγοῦ τῆς ἀμάξης τὸν δεσμόν.

Λόγος δὲ περὶ τῆς ἀμάξης ἐκείνης παρὰ τοῖς προσχώ- 2
ροις πολὺς κατεῖχε, Γόρδιον εἶναι τῶν πάλαι Φρυγῶν ἄν-
δρα πένητα καὶ ὀλίγην εἶναι αὐτῷ γῆν ἐργάζεσθαι καὶ
ζεύγη βοῶν δύο· καὶ τῷ μὲν ἀροτριᾶν, τῷ δὲ ἀμαξεύειν
τὸν Γόρδιον. καὶ ποτε ἀροῦντος αὐτοῦ ἐπιστῆναι ἐπὶ τὸν 3
ζυγὸν ἀετὸν καὶ ἐπιμεῖναι ἔστ' ἐπὶ βουλυτὸν καθήμενον·
τὸν δ' ἐκπλαγέντα τῇ ὄψει ἰέναι κοινώσοντα ὑπὲρ τοῦ
θείου παρὰ τοὺς Τελμισσέας τοὺς μάντις· εἶναι γὰρ τοὺς
Τελμισσέας σοφοὺς τὰ θεῖα ἐξηγεῖσθαι καὶ σφίσι ἀπὸ γέ-
νους δεδῶσθαι αὐτοῖς καὶ γυναίξιν καὶ παισὶ τὴν μαντείαν.

Προσάγοντα δὲ κόμη τινὶ τῶν Τελμισσέων ἐντυχεῖν 4
παρθένῳ ὕδρευομένη καὶ πρὸς ταύτην εἰπεῖν, ὅπως οἱ τὸ
τοῦ ἀετοῦ ἔσχε· τὴν δέ, εἶναι γὰρ καὶ αὐτὴν τοῦ μαντικοῦ
γένους, θύειν κελεῦσαι τῷ Διὶ τῷ βασιλεῖ, ἐπανελθόντα
ἐς τὸν τόπον αὐτόν. καὶ, δεηθῆναι γὰρ αὐτῆς Γόρδιον τὴν
θυσίαν ξυνεπισπομένην οἱ αὐτὴν ἐξηγήσασθαι, θῦσαί τε,
ὅπως ἐκείνη ὑπετίθειτο, τὸν Γόρδιον καὶ ξυγγενέσθαι ἐπὶ
γάμφρῳ τῇ παιδί καὶ γενέσθαι αὐτοῖν παῖδα Μίδα ὄνομα.

Ἦδη τ' ἄνδρα εἶναι τὸν Μίδα καλὸν καὶ γενναῖον 5
καὶ ἐν τούτῳ στάσει πιέζεσθαι ἐν σφίσι τοὺς Φρύγας, καὶ
γενέσθαι αὐτοῖς χρησμόν, ὅτι ἄμαξα ἄξει αὐτοῖς βασιλέα
καὶ ὅτι οὗτος αὐτοῖς καταπαύσει τὴν στάσιν. ἔτι δὲ περὶ

αὐτῶν τούτων βουλευομένοις ἐλθεῖν τὸν Μίδαν ὁμοῦ τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ καὶ ἐπιστῆναι τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτῇ ἀμάξῃ.
 6 τοὺς δὲ ξυμβalόντας τὸ μαντεῖον τοῦτον ἐκείνον γινῶναι ὄντα, ὄντινα ὁ θεὸς αὐτοῖς ἔφραζεν, ὅτι ἄξει ἡ ἄμαξα καὶ καταστῆσαι μὲν αὐτοὺς βασιλέα τὸν Μίδαν, Μίδαν δ' αὐτοῖς τὴν στάσιν καταπαῦσαι, καὶ τὴν ἄμαξαν τοῦ πατρὸς ἐν τῇ ἄκρᾳ ἀναθεῖναι χαριστήριον τῷ Διὶ τῷ βασιλεῖ ἐπὶ τοῦ αἵτου τῇ πομπῇ. πρὸς δὲ δὴ τούτοις καὶ τόδε περὶ τῆς ἀμάξης ἐμυθεύετο, ὅστις λύσειε τοῦ ζυγοῦ τῆς ἀμάξης τὸν δεσμόν, τοῦτον χρῆναι ἄρξαι τῆς Ἀσίας. ἦν δὲ ὁ δεσμὸς ἐκ φλοιοῦ κρανείας καὶ τούτου οὔτε τέλος οὔτ' ἀρχὴ ἐφαίνετο.

7 Ἄλεξανδρος δὲ ὡς ἀπόρως μὲν εἶχεν ἐξευρεῖν λύσιν τοῦ δεσμοῦ, ἄλυτον δὲ περιδεῖν οὐκ ἠθέλε, μή τινα καὶ τοῦτο ἐς τοὺς πολλοὺς κίνησιν ἐργάσῃται, οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι παίσας τῷ ξίφει διέκοψε τὸν δεσμόν καὶ λελύσθαι ἔφη Ἄριστόβουλος δὲ λέγει ἐξελόντια τὸν ἔστορα τοῦ ῥυμοῦ, ὃς ἦν τύλος διαβεβλημένος διὰ τοῦ ῥυμοῦ διαμπαξέ, ξυνέχων τὸν δεσμόν, ἐξεκλύσαι ἔξω τοῦ ῥυμοῦ τὸν
 8 ζυγόν. ὅπως μὲν δὴ ἐπράχθη τὰ ἀμφὶ τῷ δεσμῷ τούτῳ Ἄλεξανδρῳ, οὐκ ἔχω ἰσχυρίσασθαι. ἀπηλλάγη δ' οὖν ἀπὸ τῆς ἀμάξης αὐτός τε καὶ οἱ ἀμφ' αὐτὸν ὡς τοῦ λογίου τοῦ ἐπὶ τῇ λύσει τοῦ δεσμοῦ ξυμβεβηκότος. καὶ γὰρ καὶ τῆς νυκτὸς ἐκείνης βρονταί τε καὶ σέλας ἐξ οὐρανοῦ ἐπεσήμηναν καὶ ἐπὶ τούτοις ἔθνε τῇ ὑστεραίᾳ Ἄλεξανδρος τοῖς φήνασι θεοῖς τά τε σημεῖα καὶ τοῦ δεσμοῦ τὴν λύσιν.

[Περίληψις τῶν § 1—6 τοῦ κεφ. 4 :

Ἐκ Γορδίου πορεύεται ὁ Ἄλεξανδρος εἰς τὴν Ἀγκυραν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὴν Παφλαγονίαν καὶ τὴν Καππαδοκίαν, τὰς ὁποίας καθυποτάσσει ἄνευ ἀντιστάσεως· ἔπειτα ἐξακολοθῶν τὴν πορείαν φθάνει εἰς τὴν Κιλικίαν καὶ διαβάς τὰς Κιλικίας πύλας εἰσέρχεται εἰς τὴν Ταρόν.]

Β'. Ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ ἰατρός του Φίλιππος.
(Κεφ. 4)

4. Ἀλέξανδρος δέ, ὡς μὲν Ἀριστοβούλῳ λέλεκται, ἔ-
 ὑπὸ καμάτου ἐνόσησεν· οἱ δὲ ἐς τὸν Κύδνον ποταμὸν λέ-
 γουσι ῥίψαντα νήξασθαι, ἐπιθυμήσαντα τοῦ ὕδατος,
 ἰδρῶντα καὶ καύματι ἐχόμενον. ὁ δὲ Κύδνος ῥεῖ διὰ μέσης
 τῆς πόλεως· οἷα δὲ ἐκ τοῦ Ταύρου ὄρους τῶν πηγῶν οἱ
 ἀνισχουσῶν καὶ διὰ χώρου καθαροῦ ῥέων, ψυχρός τέ ἐστι
 καὶ τὸ ὕδωρ καθαρὸς· σπασμῶ τε οὖν ἔχεσθαι Ἀλέξαν- 8
 δρον καὶ θέρμας ἰσχυραῖς καὶ ἀγρυπνία ξυνεχεῖ. καὶ τοὺς
 μὲν ἄλλους ἰατροὺς οὐκ οἶεσθαι εἶναι βιώσιμον. Φίλιππον
 δὲ Ἀκαρῶνα, ἰατρόν, ξυνόντα Ἀλεξάνδρῳ καὶ τὰ τε ἀμφὶ
 ἰατρικὴν ἐς τὰ μάλιστα πιστευόμενον καὶ τὰ ἄλλα οὐκ
 ἀδόκιμον ἐν τῷ στρατῷ ὄντα, καθῆραι ἐθέλειν Ἀλέξαν-
 δρον φαρμάκῳ· καὶ τὸν κελεύειν καθῆραι.

Τὸν μὲν δὴ παρασκευάζειν τὴν κύλικα ἐν τούτῳ δὲ 9
 Ἀλεξάνδρῳ δοθῆναι ἐπιστολὴν παρὰ Παρμενίωνος φυ-
 λάξασθαι Φίλιππον· ἀκούειν γὰρ διεφθάρθαι ὑπὸ Δαρείου
 χρήμασι, ὥστε φαρμάκῳ ἀποκτεῖναι Ἀλέξανδρον. τὸν
 δέ, ἀναγνόντα τὴν ἐπιστολὴν καὶ εἶτι μετὰ χεῖρας ἔχοντα,
 αὐτὸν μὲν λαβεῖν τὴν κύλικα, ἐν ἣ ἦν τὸ φάρμακον· τὴν
 ἐπιστολὴν δὲ τῷ Φιλίππῳ δοῦναι ἀναγνῶναι. καὶ ὁμοῦ 10
 τόν τε Ἀλέξανδρον πίνειν καὶ τὸν Φίλιππον ἀναγινώ-
 σκειν τὰ παρὰ τοῦ Παρμενίωνος. Φίλιππον δὲ εὐθύς ἐν-
 δηλον γενέσθαι, ὅτι καλῶς οἱ ἔχει τὰ τοῦ φαρμάκου· οὐ
 γὰρ ἐκπλαγῆναι πρὸς τὴν ἐπιστολὴν, ἀλλὰ τοσόνδε μόνον
 παρακαλέσαι Ἀλέξανδρον καὶ ἐς τὰ ἄλλα οἱ πείθεσθαι,
 ὅσα ἐπαγγέλλοιτο· σωθῆσεσθαι γὰρ πειθόμενον. καὶ τὸν 11
 μὲν καθαρθῆναι τε καὶ ῥαῖσαι αὐτῷ τὸ νόσημα· Φιλί-
 ππῳ δὲ ἐπιδειξαι, ὅτι πιστός ἐστιν αὐτῷ φίλος, καὶ τοῖς
 ἄλλοις δὲ τοῖς ἀμφ' αὐτόν, ὅτι αὐτοῖς τε τοῖς φίλοις βέ-
 βαιος ἐς τὸ ἀνύποπτον τυγχάνει ὢν καὶ πρὸς τὸ ἀποθα-
 νεῖν ἐρρωμένος.

[Περίληψις τῶν κεφ. 5, 6 καὶ 7 (§ 1 — 2):

Ἐκ τῆς Ταρσοῦ ὁ Ἀλέξανδρος πορεύεται εἰς τὴν πόλιν Ἀγκίαλον καὶ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τοὺς Σώχους· ἐκ τούτων, ἀφ' οὗ καθυπέταξε τοὺς ὀρεινοὺς λαοὺς τῆς Κιλικίας, ἐπιστρέφει εἰς τὴν Ταρσὸν καὶ τὸν μὲν Φιλώταν μὲ τοὺς ἵππεῖς ἀποστέλλει εἰς τὸν ποταμὸν Πύραμον, αὐτὸς δὲ μὲ τὸν ὑπόλοιπον στρατὸν ἔρχεται εἰς τὸν Μαλλόν· ἐνταῦθα μαθάνει ὅτι ὁ Δαρεῖος μὲ τὸν πολυάριθμον στρατὸν του εὐρίσκειτο ἔστρατοπεδευμένος εἰς Σώχους, πόλιν τῆς Ἀσσυρίας. Ὁ Ἀλέξανδρος μαθὼν τοῦτο διαβαίνει τὰς ἐπὶ τοῦ Ἀμανοῦ ὄρους τῆς Ἀσίας ὁμωνύμους πύλας καὶ πορεύεται εἰς τὴν Ἰσοὸν, ἀφήσας δ' ἐκεῖ τοὺς ἀσθενεῖς ἔρχεται διὰ τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ εἰς τὴν πόλιν Μυριάνδρον καὶ παρεσκευάζετο νὰ εἰσβάλῃ τὴν ἐπομένην εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, ὅπως ἀντιπεξέλθῃ κατὰ τοῦ ἐν Σώχοις περικοῦ στρατοῦ. Ἀλλὰ τὴν νύκτα ἐπελθοῦσα σφοδρὰ καταιγὶς καὶ βροχὴ θυελλώδης ἀναγκάζουν αὐτὸν νὰ παραμείνῃ ἐν Μυριάνδρῳ. Ὁ δὲ Δαρεῖος δὲν ἀναμένει τὸν Ἀλέξανδρον ἐν Σώχοις, ἀλλὰ διαβάς τὰς ἐπὶ τοῦ Ἀμανοῦ ὄρους ὁμωνύμους πύλας προχωρεῖ εἰς τὴν Ἰσοὸν καὶ ταύτην καταλαβὼν φονεῖει τοὺς ἐν αὐτῇ εὐρίσκομένους ἀσθενεῖς Μακεδόνας· τὴν δ' ἐπομένην προχωρεῖ εἰς τὸν ποταμὸν Πίναρον. Ὁ Ἀλέξανδρος μαθὼν τὴν προέλασιν ταύτην τοῦ Δαρείου καὶ θέλων νὰ βεβαιωθῇ, ἂν αὕτη ἦτο πραγματικὴ, ἀποστέλλει εἰς τὴν Ἰσοὸν τινὰς τῶν ἐταίρων· οὗτοι δὲ ἐλθόντες καὶ παρατηρήσαντες, ὅτι οἱ Πέρσαι πράγματι ἦσαν ἔστρατοπεδευμένοι παρὰ τὸν Πίναρον ποταμὸν, ἀναγγέλλουν τοῦτο εἰς τὸν Ἀλέξανδρον.]

Γ'. Προσλαλιὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τοὺς
στρατηγούς πρὸ τῆς ἐν Ἰσοῦ μάχης.

(Κεφ. 7)

- 3 7. Ὁ δέ, συγκαλέσας στρατηγούς τε καὶ ἱλάρχας καὶ τῶν ξυμμάχων τοὺς ἡγεμόνας, παρεκάλει θαρσεῖν μὲν ἐκ τῶν ἤδη σφίσι καλῶς κεκινδυνευμένων, καὶ ὅτι πρὸς νενικημένους ὁ ἀγὼν νενικηκόσιν αὐτοῖς ἔσται, καὶ ὅτι ὁ θεὸς ὑπὲρ σφῶν στρατηγεῖ ἄμεινον, ἐπὶ γοῦν Δαρεῖφ

ἀγαγὼν καθεῖρξαι τὴν δύναμιν ἐκ τῆς εὐρυχωρίας ἐς τὰ στενόπορα, ἵνα σφίσι μὲν ξύμμετρον τὸ χωρίον ἀναπτύξαι τὴν φάλαγγα, τοῖς δ' ἀχρεῖον τὸ πλῆθος ἔσται τῇ μάχῃ, οὔτε τὰ σώματα οὔτε τὰς γνώμας παραπλησίους.

Μακεδόνας τε γὰρ Πέρσαις καὶ Μήδοις, ἐκ πάνυ πολ-⁴λοῦ τρυφῶσιν, αὐτοὺς ἐν τοῖς πόνοις τοῖς πολεμικοῖς πάλαι ἤδη μετὰ κινδύνων ἀσκουμένους, ἄλλως τε καὶ δούλοις ἀνθρώποις ἐλευθέρους, ἐς χειρας ἤξιν' ὅσοι τε Ἑλλη-⁵νηες Ἑλλησιν, οὐχ ὑπὲρ τῶν αὐτῶν μαχεῖσθαι, ἀλλὰ τοὺς μὲν ξὺν Δαρείῳ ἐπὶ μισθῷ καὶ οὐδὲ τούτῳ πολλῶ κινδυνεύοντας, τοὺς δὲ ξὺν σφίσιν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐκόντας ἀμυνομένους· βαρβάρων τ' αὖ Θοῤῃκας καὶ Παίον-⁶ας καὶ Ἰλλυριοὺς καὶ Ἀγριῶνας τοὺς εὐρωστοτάτους τε τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην καὶ μαχιμωτάτους πρὸς τὰ ἀπονώτατά τε καὶ μαλακώτατα τῆς Ἀσίας γένη ἀντιτάξεσθαι· ἐπὶ δὲ Ἀλέξανδρον ἀντιστρατηγεῖν Δαρείῳ.

Ταῦτα μὲν οὖν ἐς πλεονεξίαν τοῦ ἀγῶνος ἐπεξῆει. τὰ⁶ δὲ ἄθλα ὅτι μεγάλα ἔσται σφίσι τοῦ κινδύνου, ἐπεδεικνυεν. οὐ γὰρ τοὺς σατράπας τοὺς Δαρείου ἐν τῷ τότε κρατήσειν, οὐδὲ τὴν ἵππον τὴν ἐπὶ Γρανικῷ ταχθεῖσαν, οὐδὲ τοὺς δισμυρίους ξένους τοὺς μισθοφόρους, ἀλλὰ Περσῶν τε ὅ,τι περ ὄφελος καὶ Μήδων καὶ ὅσα ἄλλα ἔθνη Πέρσαις καὶ Μήδοις ὑπήκοα ἐποιεῖ τὴν Ἀσίαν, καὶ αὐτὸν μέγαν βασιλέα παρόντα, καὶ ὡς οὐδὲν ὑπολειφθήσεται σφίσιν ἐπὶ τῷδε τῷ ἀγῶνι ὅτι μὴ κρατεῖν τῆς Ἀσίας ξυμπάσης καὶ πέρας τοῖς πολλοῖς πόνοις ἐπιθεῖ-⁷ναι. ἐπὶ τούτοις δὲ τῶν τ' ἐς τὸ κοινὸν ξὺν λαμπρότητι ἤδη πεπραγμένων ὑπεμίμησθε καὶ εἰ δὴ τῷ ἰδίῳ τι δια-⁸πρεπὲς ἐς κάλλος τετολμημένον, ὀνομαστὶ ἕκαστον ἐπὶ τῷ ἔργῳ ἀνακαλῶν. καὶ τὸ αὐτοῦ οὐκ ἀκίνδυνον ἐν ταῖς μά-⁹χαις ὡς ἀνεπαχθέστατα ἐπεξῆει.

Λέγεται δὲ καὶ Ξενοφῶντος καὶ τῶν ἄμα Ξενοφῶντι⁸ μυρίων ἐς μνήμην ἔλθεῖν, ὡς οὐδέν τι οὔτε κατὰ πλῆθος

οὔτε κατὰ τὴν ἄλλην ἀξίωσιν σφίσιν ἐπεικότες, οὔδὲ ἱπέων αὐτοῖς παρόντων Θεσσαλῶν, οὔδὲ Βοιωτῶν ἢ Πελοποννησίων, οὔδὲ Μακεδόνων ἢ Θρακῶν, οὔδὲ ὅση ἄλλη σφίσιν ἵππος ξυντέτακται, οὔδὲ τοξοτῶν ἢ σφενδο-
 9 νητῶν, ὅτι μὴ Κρητῶν ἢ Ῥοδίων ὀλίγων, καὶ τούτων ἐν τῷ κινδύνῳ ὑπὸ Ξενοφῶντος αὐτοσχεδιασθέντων, οἱ δὲ βασιλέα τε ξὺν πάσῃ τῇ δυνάμει πρὸς Βαβυλῶνι αὐτῇ ἐτρέψαντο καὶ ἔθνη, ὅσα κατιόντων ἐς τὸν Εὐξείνιον πόντον καθ' ὁδὸν σφίσιν ἐπεγένετο, νικῶντες ἐπῆλθον· ὅσα τ' ἄλλα ἐν τῷ τοιῶδε πρὸ τῶν κινδύνων ἐς παράκλησιν ἀνδράσιν ἀγαθοῖς ἐξ ἀγαθοῦ ἡγεμόνος παραινέσθαι εἰκός.

Οἱ δὲ ἄλλος ἄλλοθεν δεξιούμενοί τε τὸν βασιλέα καὶ τῷ λόγῳ ἐπαίροντες ἄγειν ἤδη ἐκέλευον.

[Περίληψις τῶν κεφ. 10, 11 καὶ 12 (§ 1-2):

Ὁ Ἀλέξανδρος διαβάς τὸν ποταμὸν μετὰ τοῦ ἱππικοῦ προσβάλλει πρῶτον τὸ ἀριστερὸν κέρας τῶν Περσῶν καὶ τρέπει αὐτὸ εἰς φυγὴν. Μετὰ τοῦτο δὲ στρέφεται κατὰ τοῦ περσικοῦ κέντρον, τὸ ὁποῖον ἠγωνίζετο κατὰ τῆς μακεδονικῆς φάλαγγος. Τότε δὲ Δαρεῖς φοβηθεὶς δίδει τὸ σύνθημα τῆς φυγῆς, ἢ ὁποῖα ἀμέσως γενικεύεται. Κατὰ τὴν μάχην ἐφρονεύθησαν 100 χιλ. Πέρσαι, τὸ δὲ στρατόπεδον αὐτῶν κρυενθὲν περιέρχεται εἰς χεῖρας τῶν Μακεδόνων καὶ μετ' αὐτοῦ ἢ μήτηρ, ἢ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα τοῦ Δαρείου. Τὴν ἐπομένην τῆς μάχης δὲ Ἀλέξανδρος, ἂν καὶ ἦτο πληγωμένος εἰς τὸν μηρόν, ἐπισκέπτεται τοὺς τραυματίας καὶ συναθροίσας τοὺς νεκροὺς θάπτει μεγαλοπρεπῶς· τοὺς δ' ἐν τῇ μάχῃ ἀριστεύσαντας ἐπαινεῖ καὶ βραβεύει διὰ χρημάτων.]

Δ'. Διαγωγή τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὴν
οἰκογένειαν τοῦ Δαρείου.

(Κεφ. 12)

12. Ὁ δὲ οὐδὲ τῆς μητρὸς τῆς Δαρείου οὐδὲ τῆς γυ-³
ναικὸς ἢ τῶν παιδῶν ἠμέλησεν. ἀλλὰ λέγουσί τινες τῶν
τὰ Ἀλεξάνδρου γραψάντων τῆς νυκτὸς αὐτῆς, ἢ ἀπὸ τῆς
διώξεως τῆς Δαρείου ἐπανῆκεν, ἐς τὴν σκηνὴν παρελ-
θόντα αὐτὸν τὴν Δαρείου, ἣτις αὐτῷ ἐξηρημένη ἦν, ἀκού-
σαι γυναικῶν οἰμωγὴν καὶ ἄλλον τοιοῦτον θόρουβον οὐ
πόρρω τῆς σκηνῆς· πυθέσθαι οὖν, αἵτινες γυναῖκες καὶ ⁴
ἀνθ' ὅτου οὕτως ἐγγὺς παρασκηνοῦσι· καὶ τινα ἐξαγγεῖ-
λαι, ὅτι· «ὦ βασιλεῦ, ἡ μήτηρ τε καὶ ἡ γυνὴ Δαρείου
καὶ οἱ παῖδες, ὡς ἐξηγγέλθη αὐταῖς, ὅτι τὸ τόξον τε τὸ
Δαρείου ἔχεις καὶ τὸν κίνδυνον τὸν βασιλικὸν καὶ ἡ ἀσπίς
ὅτι κεκόμισται ὀπίσω ἡ Δαρείου, ὡς ἐπὶ τεθνεῶτι Δαρείῳ
ἀνοιμώζουσι».

Ταῦτα ἀκούσαντα Ἀλέξανδρον πέμψαι πρὸς αὐτὰς ⁵
Λεοννάτον, ἓνα τῶν ἐταίρων, ἐντειλάμενον φράσαι, ὅτι
ζῆ Δαρείος, τὰ δὲ ὄπλα καὶ τὸν κίνδυνον ὅτι φεύγων ἀπέ-
λιπεν ἐπὶ τῷ ἄρματι καὶ ταῦτα ὅτι μόνα ἔχει Ἀλέξαν-
δρος, καὶ Λεοννάτον παρελθόντα ἐς τὴν σκηνὴν τά τε
περὶ Δαρείου εἶπειν καὶ ὅτι τὴν θεραπείαν αὐταῖς ξυγχο-
ρεῖ Ἀλέξανδρος τὴν βασιλικὴν καὶ τὸν ἄλλον κόσμον
καὶ καλεῖσθαι βασίλισσας, ἐπεὶ οὐδὲ κατ' ἔχθραν οἱ γενέ-
σθαι τὸν πόλεμον πρὸς Δαρείον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τῆς
Ἀσίας διαπεπολεμῆσθαι ἐννόμως. ταῦτα μὲν Πτολεμαῖος
καὶ Ἀριστόβουλος λέγουσι.

Λόγος δ' ἔχει καὶ αὐτὸν Ἀλέξανδρον τῇ ὑστεραία ⁶
ἐλθεῖν εἴσω ξὺν Ἡφαιστίωνι μόνῳ τῶν ἐταίρων· καὶ τὴν
μητέρα τὴν Δαρείου ἀμφιγνοήσασαν, ὅστις ὁ βασιλεὺς
εἶη αὐτοῖν, ἐστάλθαι γὰρ ἄμφω τῷ αὐτῷ κόσμῳ, τὴν δὲ
Ἡφαιστίωνι προσελθεῖν καὶ προσκυνῆσαι, ὅτι μείζων

- 7 αὐτῇ ἐφάνη ἐκεῖνος, ὡς δὲ ὁ Ἑφαιστίων τ' ὀπίσω ὑπεχώρησε καὶ τις τῶν ἀμφ' αὐτήν, τὸν Ἀλέξανδρον δείξας, ἐκεῖνον ἔφη εἶναι Ἀλέξανδρον, τὴν μὲν καταιδεσθεῖσαν τῇ διαμαρτία ὑποχωρεῖν, Ἀλέξανδρον δ' οὐ φάναι αὐτὴν ἀμαρτεῖν καὶ γὰρ καὶ ἐκεῖνον εἶναι Ἀλέξανδρον.
- 8 Καὶ ταῦτα ἐγὼ οὐθ' ὡς ἀληθῆ οὐθ' ὡς πάντῃ ἀπιστὰ ἀνέγραψα. ἀλλ' εἴτε οὕτως ἐπράχθη, ἐπαινῶ Ἀλέξανδρον τῆς τ' ἐς τὰς γυναῖκας κατοικίσεως καὶ τῆς ἐς τὸν ἑταῖρον πίστεως καὶ τιμῆς· εἴτε πιθανὸς δοκεῖ τοῖς ξυγγράψασιν Ἀλέξανδρος ὡς καὶ ταῦτα ἂν πράξας καὶ εἰπὼν, καὶ ἐπὶ τῷδε ἐπαινῶ Ἀλέξανδρον.

[Περίληψις τοῦ κεφ. 13 :

Μετὰ τὴν ἐν Ἰσοφ μάχην ὁ Δαρεῖος φεύγων μαζὶ μὲ τοὺς ἐκ τῆς μάχης διασωθέντας Πέρσας καὶ 4 χιλ. Ἕλληνας μισθοφόρους προχωρεῖ εἰς τὴν Θάψακον καὶ τὸν Εὐφράτην, ὁ δ' Ἀλέξανδρος προχωρῶν εἰς Φοινίκην φθάνει εἰς τὴν Μάραθον.]

Ε'. Ἐπιστολαὶ Δαρείου καὶ Ἀλεξάνδρου.

(Κεφ. 14)

14. Ἔτι δ' ἐν Μαράθῳ Ἀλεξάνδρου ὄντος ἀφίκοντο παρὰ Δαρείου πρέσβεις, ἐπιστολὴν τε κομιζόντες Δαρείου καὶ αὐτοὶ ἀπὸ γλώσσης δεησόμενοι ἀφεῖναι Δαρεῖω τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς παῖδας. ἐδήλου δὲ ἡ ἐπιστολή, ὅτι Φιλίππῳ τε πρὸς Ἀρταξέρξην φιλία καὶ ξυμμαχία ἐγένετο καί, ἐπειδὴ Ἄρσης ὁ υἱὸς Ἀρταξέρξου ἐβασίλευσεν, ὅτι Φίλιππος ἀδικίας πρῶτος ἐς βασιλέα Ἄρσῃν ἤρξεν οὐδὲν ἄχαρι ἐκ Περσῶν παθῶν. ἐξ οὗ δὲ αὐτὸς βασιλεύει Περσῶν, οὔτε πέμψαι τινὰ Ἀλέξανδρον παρ' αὐτὸν ἐς βεβαίωσιν τῆς πάλαι οὔσης φιλίας τε καὶ ξυμμαχίας, διαβῆναί τε ξὺν στρατιᾷ ἐς τὴν Ἀσίαν καὶ

πολλὰ κακὰ ἐργάσασθαι Πέρσας, τούτου ἔνεκα κατα-³
βῆναι αὐτὸς τῇ χώρᾳ ἀμυνῶν καὶ τὴν ἀρχὴν τὴν πα-
τρῶν ἀνασώσων. τὴν μὲν δὴ μάχην, ὡς θεῶν τῷ ἔδο-
ξεν, οὕτω κριθῆναι, αὐτὸς δὲ βασιλεὺς παρὰ βασιλέως
γυναϊκά τε τὴν αὐτοῦ αἰτεῖν καὶ μητέρα καὶ παῖδας τοὺς
ἀλόντας, καὶ φιλίαν ἐθέλειν ποιήσασθαι πρὸς Ἀλέξαν-
δρον καὶ ξύμμαχος εἶναι Ἀλεξάνδρῳ· καὶ ὑπὲρ τούτων
πέμπειν ἡξίου Ἀλεξάνδρῳ παρ' αὐτὸν ξὺν Μενίσκῳ τε
καὶ Ἀρσίμῳ, τοῖς ἀγγέλοις τοῖς ἐκ Περσῶν ἤκουσι, τοὺς
τὰ πιστὰ ληψομένους τε καὶ ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου δώσοντας.

Πρὸς ταῦτα ἀντιγράφει Ἀλέξανδρος καὶ ξυμπέμπει⁴
τοῖς παρὰ Δαρείου ἐλθούσι Θερσιππον, παραγγείλας τὴν
ἐπιστολὴν δοῦναι Δαρείῳ, αὐτὸν δὲ μὴ διαλέγεσθαι ὑπὲρ
μηδενός. ἡ δὲ ἐπιστολὴ ἣ Ἀλεξάνδρου ἔχει ὧδε· Οἱ ὑμέ-
τεροι πρόγονοι ἐλθόντες ἐς Μακεδονίαν καὶ ἐς τὴν ἄλλην
Ἑλλάδα κακῶς ἐποίησαν ἡμᾶς οὐδὲν προηδικημένοι· ἐγὼ
δὲ τῶν Ἑλλήνων ἡγεμῶν κατασταθεὶς καὶ τιμωρή-
σασθαι βουλόμενος Πέρσας διέβην ἐς τὴν Ἀσίαν, ὑπαρ-
ξάντων ὑμῶν. καὶ γὰρ Περινηθίοις ἐβοηθήσατε, οἱ τὸν⁵
ἐμὸν πατέρα ἠδίκουν, καὶ ἐς Θράκην, ἧς ἡμεῖς ἤρχομεν,
δύναμιν ἔπεμψεν Ὀχος. τοῦ δὲ πατρὸς ἀποθανόντος ὑπὸ
τῶν ἐπιβουλευσάντων, οὓς ὑμεῖς συνετάξατε, ὡς αὐτοὶ ἐν
ταῖς ἐπιστολαῖς πρὸς ἅπαντας ἐκομπάσατε, καὶ Ἄρσην
ἀποκτείναντός σου μετὰ Βαγῶου, καὶ τὴν ἀρχὴν κατα-
σχόντος οὐ δικαίως οὐδὲ κατὰ τὸν Περσῶν νόμον, ἀλλὰ
ἀδικοῦντος Πέρσας, καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τοὺς Ἑλληνας⁶
γράμματα οὐκ ἐπιτήδεια διαπέμποντος, ὅπως πρὸς με
πολεμῶσι, καὶ χρήματα ἀποστέλλοντος πρὸς Λακεδαιμο-
νίους καὶ ἄλλους τινὰς τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῶν μὲν ἄλλων
πόλεων οὐδεμιᾶς δεχομένης, Λακεδαιμονίων δὲ λαβόν-
των, καὶ τῶν παρὰ σοῦ πεμφθέντων τοὺς ἐμοῦ φίλους
διαφθειράντων καὶ τὴν εἰρήνην, ἣν τοῖς Ἑλλησι κατε-

σκεύασα, διαλύειν ἐπιχειρούντων, ἐστράτευσα ἐπὶ σὲ ὑπάρξαντος σοῦ τῆς ἔχθρας.

- 7 Ἐπεὶ δὲ μάχῃ νενίκηκα πρότερον μὲν τοὺς σοὺς στρατηγοὺς καὶ σατράπας, νῦν δὲ σὲ καὶ τὴν μετὰ σοῦ δύναμιν, καὶ τὴν χώραν ἔχω τῶν θεῶν μοι δόντων, ὅσοι τῶν μετὰ σοῦ παραταξαμένων μὴ ἐν τῇ μάχῃ ἀπέθανον, ἀλλὰ παρ' ἐμὲ κατέφυγον, τούτων ἐπιμέλομαι καὶ οὐκ ἄκοντες παρ' ἐμοὶ εἰσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἐκόντες ξυστρα-
- 8 τεύονται μετ' ἐμοῦ. ὡς οὖν ἐμοῦ τῆς Ἀσίας ἀπάσης κυρίου ὄντος ἦκε πρὸς ἐμέ. εἰ δὲ φοβῆ, μὴ ἐλθὼν πάθῃς τι ἐξ ἐμοῦ ἄχαρι, πέμπε τινὰς τῶν φίλων τὰ πιστὰ ληψομένους. ἐλθὼν δὲ πρὸς με τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς παῖδας καὶ εἰ ἄλλο τι θέλεις αἴτει καὶ λάμβανε.
- 9 Ὅ,τι γὰρ ἂν πείθῃς ἐμέ, ἔσται σοι. καὶ τοῦ λοιποῦ ὅταν πέμπῃς παρ' ἐμέ, ὡς πρὸς βασιλέα τῆς Ἀσίας πέμπε, μηδὲ ἐξ ἴσου ἐπίστελλε, ἀλλ' ὡς κυρίῳ ὄντι πάντων τῶν σῶν φράζε, εἴ του δέῃ· εἰ δὲ μή, ἐγὼ βουλευσομαι περὶ σοῦ ὡς ἀδικοῦντος. εἰ δ' ἀντιλέγεις περὶ τῆς βασιλείας, ὑπομείνας ἔτι ἀγώνισαι περὶ αὐτῆς καὶ μὴ φεῦγε, ὡς ἐγὼ ἐπὶ σὲ πορεύσομαι, οὗ ἂν ἦς.

[Περίληψις τῶν κεφ. 15 — 24 :

Ἐξακολουθῶν τὴν πορείαν ὁ Ἀλέξανδρος διενθύνεται κατὰ τῆς Φοινίκης, τὴν ὁποίαν καθυποτάσσει ἄνευ μάχης πλὴν τῆς Τύρου, ἣ ὁποία μόνη ἐκ τῶν Φοινικικῶν πόλεων ἠρνήθη νὰ ὑποταχθῆ· διὰ τοῦτο ὁ Ἀλέξανδρος προσβάλλει αὐτὴν καὶ πολιορκεῖ· μετὰ ἐπιτάμηνον δὲ πολιορκίαν καθυποτάσσει καὶ ταύτην.]

ΣΤ'. Ἀπόκρισις τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς τὸν Δαρεῖον ἀποστείλαντα πρὸς αὐτὸν προτάσεις περὶ εἰρήνης.

(Κεφ. 25)

25. Ἔτι δὲ ἐν τῇ πολιορκίᾳ τῆς Τύρου ξυνεχομένου Ἀλεξάνδρου ἀφίκοντο παρὰ Δαρείου πρέσβεις ὡς αὐτὸν ἀπαγγέλλοντες μύρια μὲν τάλαντα ὑπὲρ τῆς μητρός τε καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν παίδων δοῦναι ἐθέλῃν Ἀλεξάνδρῳ Δαρεῖον· τὴν δὲ χώραν πᾶσαν τὴν ἐντὸς Εὐφράτου ποταμοῦ ἔστε ἐπὶ θάλασσαν τὴν Ἑλληνικὴν Ἀλεξάνδρου εἶναι· ἀγαγόμενον δὲ γυναῖκα τὴν Δαρείου παῖδα Ἀλέξανδρον φίλον τε εἶναι Δαρείῳ καὶ ξύμμαχον. καὶ τούτων ἐν 2 τῷ ξυλλόγῳ τῶν ἐταίρων ἀπαγγελθέντων Παρμενίωνα μὲν λέγουσιν Ἀλεξάνδρῳ εἰπεῖν, ὅτι αὐτὸς ἂν Ἀλέξανδρος ὢν ἐπὶ τούτοις ἠγάπησε καταλύσας τὸν πόλεμον μηκέτι τὸ πρόσω κινδυνεύειν· Ἀλέξανδρον δὲ Παρμενίων ἀποκρίνασθαι, ὅτι καὶ αὐτὸς ἂν, εἴπερ Παρμενίων ἦν, οὕτως ἔπραξεν, ἐπεὶ δὲ Ἀλέξανδρός ἐστιν, ἀποκρινεῖσθαι Δαρείῳ, ἅπερ δὴ καὶ ἀπεκρίνατο. ἔφη γὰρ οὔτε χρημάτων 3 δεῖσθαι παρὰ Δαρείου οὔτε τῆς χώρας λαβεῖν ἀντὶ τῆς πάσης τὸ μέρος· εἶναι γὰρ τά τε χρήματα καὶ τὴν χώραν αὐτοῦ πᾶσαν· ἀγαγέσθαι τε γυναῖκα εἰ ἐθέλοι τὴν Δαρείου παῖδα, ἀγαγέσθαι ἂν καὶ οὐ διδόντος Δαρείου· ἐκέλευέ τε αὐτὸν ἤκειν, εἴ τι εὐρέσθαι ἐθέλοι φιλάνθρωπον παρ' αὐτοῦ. ταῦτα ὡς ἤκουσε Δαρεῖος, τὰς μὲν ξυμβάσεις ἀπέγνω τὰς πρὸς Ἀλέξανδρον, ἐν παρασκευῇ δὲ τοῦ πολέμου αὐθις ἦν.

[Περίληψις τῶν κεφ. 26—27 :

Μετὰ ταῦτα ὁ Ἀλέξανδρος βαδίζει κατὰ τῆς Γάζης, ἣ ὁποία μόνη ἐξ ὅλης τῆς Παλαιστίνης καὶ Συρίας δὲν εἶχεν ἀκόμη προσχωρήσει εἰς αὐτόν. Πολιορκήσας δὲ καὶ ταύτην κυριεύει καὶ χρησιμοποιεῖ ὡς πολεμικὸν ὄρμητήριον.]

[Περὶ λήψης τῶν λοιπῶν βιβλίων (3—7) :

Ἐκ τῆς Γάζης προχωρεῖ ὁ Ἀλέξανδρος εἰς τὴν Αἴγυπτον, τὴν ὁποίαν καταλαμβάνει οὐδεμίαν ἐδρῶν ἀντίστασιν· εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν πρωτεύουσαν αὐτῆς Μέμφιν προσφέρει θυσίας εἰς τὸν θεὸν τῶν Αἰγυπτίων Ἄπιν καὶ τελεῖ ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικοὺς. Ἐκ τῆς Μέμφιδος καταπλέει εἰς Κάνωβον ἐνταῦθα εἰς λωρίδα γῆς, διαχωρίζουσαν τὴν λίμνην Μαρεώτιδα ἀπὸ τῆς θαλάσσης, κτίζει πόλιν, ὀνομασθεῖσαν Ἀλεξάνδρειαν. Μετὰ ταῦτα ἐπισκέπτεται τὸ ἐν τῇ Λιβυκῇ ἐρημῷ μαντεῖον τοῦ θεοῦ Ἀμμωνος καὶ ἀφ' οὗ ἔλαβε τὸν χρησμόν, τὸν ὅποιον αὐτὸς ἠθέλην, ἐπιστρέφει εἰς τὴν Μέμφιν· ἐνταῦθα δὲ διαμένων δέχεται ἐπικουρίας ἀποσταλείσας εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Ἀντιπάτρου ἐκ Μακεδονίας, τακτοποιεῖ τὰ τῆς διοικήσεως τῆς Αἰγύπτου, ἐπιστρέφει ἔπειτα εἰς τὴν Φοινίκην καὶ διὰ τῆς Θαράκων καταδιώκων τὸν Δαρεῖον προχωρεῖ πρὸς τὸν Ἐδφράτην τοῦτον διαβάς μανθάνει διὲν ὁ Δαρεῖος μὲ πολυάριθμον στρατὸν ἐστρατοπέδευεν ἐν Γαυγαμήλοις καὶ προχωρήσας συνάπτει πρὸς αὐτὸν μάχην καὶ νικᾷ. Μετὰ ταῦτα προχωρεῖ πρὸς τὴν Βαβυλῶνα· οἱ κάτοικοι ἐξεληθόντες μετὰ τῶν ἱερέων καὶ ἀρχόντων παραδίδουν εἰς αὐτὸν τὴν πόλιν· ἐκ τῆς Βαβυλῶνος πορεύεται πρὸς τὰ Σοῦσα· ἐνταῦθα εὐρίσκει ἀπίρους θησαυροὺς καὶ τοὺς ὑπὸ τοῦ Ξέρξου ἀρπαγέντας ἐξ Ἀθηνῶν χαλκοὺς ἀνδριάντας τοῦ Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος, τοὺς ὁποίους ἐπιστρέφει εἰς τοὺς Ἀθηναίους. Ἐξακολουθῶν τὴν πορείαν διὰ τῆς ὀρεινῆς χώρας τῶν Οὐξίων (ΒΑ. τῶν ἐκβολῶν τοῦ Τίγρητος) διέρχεται τὰ φυλασσόμενα ὑπὸ Περσῶν στενὰ τῆς Περσίδος καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν πρωτεύουσαν αὐτῶν Περσέπολιν, τῆς ὁποίας τὰ ἀνάκτορα πυρπολεῖ· ἐκ Περσέπολεως προχωρήσας εἰς Μηδίαν φθάνει εἰς τὰ Ἐκβάτανα καὶ καταδιώκων τὸν Δαρεῖον διέρχεται τὰς Κασπίας πύλας· μαθὼν δὲ ὅτι ὁ σατραπῆς τῆς Βακτριανῆς Βῆσσοσ εἶχεν αἰχμαλωτίσει τὸν Δαρεῖον σπεύδει εἰς καταδίωξιν τοῦ Βῆσσοσ. Ὁ Βῆσσοσ θεωρῶν τὸν Δαρεῖον ὡς πρόσκομμα εἰς τὴν πορείαν του πληγώνει αὐτὸν θανασίμως καὶ ἀφήσας ἐν τῇ ὁδῷ ἐπιταχύνει τὴν φυγὴν του· ὁ Ἀλέξανδρος φθάσας εὐρίσκει τὸν Δαρεῖον νεκρὸν. Καταβαλὼν ἔπειτα τοὺς Μάρδους καὶ ὑποτάξας τοὺς Ὑρκανίους καὶ Παρθυαίους εἰσβάλλει εἰς τὴν Ἀρειάνην χώραν (τὸ σήμερον Ἀφγανιστάν) καὶ εἰς τὴν χώραν τῶν Δραγγῶν. Ἐκεῖ ὁ Ἀλέξανδρος μὲ τὴν ὑπόνοιαν ὅτι ὁ Φιλώτας, ὁ

υἱὸς τοῦ Παρμενίωνος, ἀπὸ σκοποῦ ἀπέκρουεν ἀπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου καταγγελθεῖσαν τινὰ συνωμοσίαν κατὰ τῆς ζωῆς του, διατάσσει νὰ φονεύσουν καὶ αὐτὸν καὶ τὸν γηραιὸν Παρμενίωνα. Ἐξακολουθῶν τὴν καταδίωξιν τοῦ Βήσσου προχωρεῖ διὰ τῆς Ἀραχωσίας καὶ διαβάς τὸν Ἰνδικὸν Καύκασον εἰσβάλλει εἰς τὴν Βακτριανήν, τὴν ὁποίαν ὑποτάσσει ἄνευ μάχης· διαβάς δὲ τὸν Ὠξον καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν Σογδιανήν συλλαμβάνει τὸν ἐνταῦθα καταφυγόντα Βῆσσον, ὅστις ἀκρωτηριασθεὶς θανατώνεται.

Διὰ τῆς Σογδιανῆς ἔπειτα ὁ Ἀλέξανδρος διαβαίνει τὸν Τάβαιν ποταμὸν (τὸν καὶ Ἰαξάρτην λεγόμενον) καὶ ὑποτάσσει τοὺς Σκύθας. Τότε ἐφόνευσεν εἰς συμπόσιον καὶ τὸν στρατηγὸν Κλεῖτον, διότι οὗτος περιελθὼν εἰς κατάστασιν μέθης ὠμίλησε μετὰ πολλῆς αὐθαδείας πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον. Μετὰ τὴν καθυπόταξιν τῶν Σκυθῶν ἐπανέρχεται εἰς τὴν Σογδιανήν καὶ ὑποτάξας αὐτὴν ἐκστρατεύει κατὰ τῶν Παρατακηνῶν, τοὺς ὁποίους ὑποτάσσει· ἔπειτα διαβάς τὸν Παραπάμισον κατέρχεται διὰ τῆς Νικαίας εἰς τὸν Κωφῆνα ποταμὸν βαδίζων κατὰ τῶν Ἰνδῶν.

Φθάσας εἰς τὴν μεταξὺ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ Ὑδάσπου πόλιν Τάξιλα ὑποτάσσει αὐτὴν καὶ ἐπελθὼν κατὰ τοῦ βασιλέως Πύρρον νικᾷ αὐτόν· ἀπὸ τοῦ Ὑδάσπου πορευθεὶς πρὸς Α. καὶ διαβάς τοὺς ποταμοὺς Ἀκεσίην καὶ Ὑδροαύτην φθάνει εἰς τὸν Ὑφασιν ποταμόν· ἐνταῦθα οἱ στρατιῶται του ἀρουῶνται νὰ προχωρήσουν περαιτέρω· διὰ τοῦτο ἀναγκάζεται νὰ ἐπιστρέψῃ ὀπίσω.

Ἐπανελθὼν εἰς τὴν Νίκαιαν καὶ ἐπιβιβασθεὶς μετὰ τοῦ στρατοῦ του εἰς τὰ πλοῖα καταπλέει τὸν Ἰνδὸν ποταμόν· κατὰ τὸν καιάπλου καθυποτάσσει πλὴν ἄλλων λαῶν τῆς Ἰνδικῆς καὶ τοὺς Μαλλούς. Ἐξακολουθῶν δὲ τὸν πλοῦν φθάνει εἰς τὴν πόλιν Πάταλα, ἐκ τῆς ὁποίας τὸν μὲν στόλον ὑπὸ τὸν ναύαρχον Νέαρχον ἀποστέλλει διὰ τοῦ Περσικοῦ κόλπου εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Εὐφράτου καὶ Τίγρητος, αὐτὸς δὲ ἀποφασίζει νὰ ἐπιστρέψῃ μετὰ τοῦ στρατοῦ του εἰς τὴν Περσίαν διὰ τῆς Γαδρωσίας. Ἐκκινήσας δὲ κατ' Αὐγουστον τοῦ 325 π.Χ. διέρχεται τὴν χώραν τῶν Ἀρβιτῶν καὶ Ὠρειτῶν καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν Γαδρωσίαν. Ἄλλ' ἢ πορεία διὰ τῆς ξηρᾶς, ἀνύδρου καὶ ἀμμώδους ταύτης χώρας ὑπῆρξεν ἀνιαρὰ καὶ βλαβερωτάτη διὰ τὸν στρατόν, τοῦ ὁποίου μέγα μέρος ἀπωλέσθη. Ἐξηντηλέμοι ἔπ' οὖν τῆς πείνης, τῆς δίψης καὶ τῶν νόσων, καταπεπονημένοι, ὄρακέν-

δυοι φθάνουν οἱ λοιποὶ περὶ τὸν Δεκέμβριον, δύο ὄλους μῆνας ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως ἐκ τῶν συνόρων τῆς χώρας τῶν Ὠρειτῶν, εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Γαδρωσίας, τὰ Ποῦρα, ὅπου ὁ Ἀλέξανδρος παρέχει βραχεῖαν ἀνάπαινον εἰς τοὺς ταλαιπωρημένους στρατιώτας του. Μετὰ ταῦτα εἰσέρχεται εἰς τὴν Καρμανίαν, εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ὁποίας καταφθάνει καὶ ὁ Νέαρχος μετὰ τοῦ στόλου. Ἐκ Καρμανίας ὁ Ἀλέξανδρος τὸν μὲν Ἑφραισιώνα μετὰ τοῦ μεγαλύτερου μέρους τοῦ στρατοῦ ἀποστέλλει εἰς τὴν Περσίδα, αὐτὸς δὲ μετὰ τοῦ ὑπολοίπου πορεύεται εἰς τὰς Πασαργάδας, ὅπου φθάσας ἐπισκέπτεται τὸν τάφον Κύρου τοῦ μεγάλου· τοῦτον δ' εὐρῶν κατεστραμμένον ἀποκαθιστᾷ εἰς τὴν προτέραν του κατάστασιν.

Ἐκ Πασαργαδῶν πορεύεται εἰς τὴν Περσέπολιν καὶ ἐκ ταύτης διὰ τῶν Περσίδων πυλῶν εἰς τὰ Σοῦσα· ἐνταῦθα τελεῖ τοὺς γάμους του κατὰ τὰ περσικὰ ἔθιμα μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ Δαρείου Βαρσίνης, εἰς δὲ τὸν πιστόν του φίλον Ἑφραισιώνα δίδει ὡς σύζυγον ἄλλην θυγατέρα τοῦ Δαρείου, τὴν Δρύπετιν· προικίζει 80 ἄλλας ἐγκρίτους Περσίδας, τὰς ὁποίας ἔλαβον σύζυγος οἱ στρατηγοὶ του· ὡσαύτως δίδει πλουσίας δωρεὰς εἰς 10 χιλ. Μακεδόνας νυμφευθέντας Ἀσιάτιδας καὶ εἰς ὄλον τὸν στρατὸν διανέμει 20 χιλ. τάλαντα πρὸς πληρωμὴν τῶν χρεῶν των καὶ διὰ πλουσίων δώρων καὶ στεφάνων τιμᾷ τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις διακριθέντας· εἰς δὲ τὸν Μακεδονικὸν στρατὸν κατατάσσει 30 χιλ. Πέρσας ὀπλίσας αὐτοὺς μὲ Μακεδονικὰ ὄπλα καὶ ὀνομάσας Ἐπιγόνους. Ἐκ τῶν Σούσων καταπλέει διὰ τοῦ Εὐλαίου ποταμοῦ εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον καὶ ἔπειτα ἀναπλεύσας τὸν Τίγρητα φθάνει εἰς τὴν πόλιν Ὠπιν. Ἐνταῦθα συγκαλέσας τοὺς Μακεδόνας ἀνακοινώνει εἰς αὐτούς, ὅτι τοὺς κατασταθέντας ἀχρήστους εἰς τὸν πόλεμον ἕνεκα τῆς ἡλικίας καὶ τῶν κακουχιῶν θ' ἀπολύσῃ καὶ θὰ στείλῃ εἰς τὴν πατρίδα ἀνταμείβων αὐτοὺς διὰ δώρων. Τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην θεωρήσαντες οἱ Μακεδόνες ὡς ὕβριν καὶ περιφρόνησιν ἀγανακτοῦν κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου, κατὰ τοῦ ὁποίου ἦσαν δυσηρεστημένοι καὶ διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ γενομένην κατάταξιν εἰς τὸν στρατὸν των τῶν 30 χιλ. Περσῶν καὶ τὴν ἐξόπλισιν αὐτῶν μὲ Μακεδονικὰ ὄπλα· ζητοῦν δὲ πάντες τὴν ἀπόλυσίν των, διὰ νὰ ἐπιστρέφουν εἰς τὴν πατρίδα. Ὁ Ἀλέξανδρος ὀργισθεὶς κατὰ τῶν Μακεδόνων ἐκφωνεῖ λόγον, ἐν τῷ ὁποίῳ ὑπενθυμίζει ὅσα

αὐτὸς καὶ ὁ πατὴρ του ἐπραξαν ὑπὲρ τοῦ Μακεδονικοῦ ἔθνους· μετὰ ταῦτα ἀποχωρεῖ εἰς τὰ ἐν Ὠπιδι ἀνάκτορα· συγκαλέσας δὲ ἐν αὐτοῖς τοὺς ἐπιλέκτους τῶν Περσῶν διανέμει εἰς αὐτοὺς τὰς ἡγεμονίας τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ καὶ πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ὀνομάζει συγγενεῖς. Ταῦτα μαθόντες οἱ Μακεδόνες ἔρχονται εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ μετὰ δακρύων ζητοῦν παρὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου συγγνώμην· οὗτος συγχωρεῖ πάντας· θυσία δὲ καὶ ἐστίασις ἀπὸ κοινοῦ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων ἐπισφραγίζουσι τὴν συμφιλίωσιν. Εὐθύς δὲ κατόπιν 10 χιλ. Μακεδόνες, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἀνίκανοι εἰς τὸν πόλεμον, ἐκουσίως δέχονται νὰ ἐπιστρέφουσι εἰς τὴν πατρίδα· εἰς τούτους ὁ Ἀλέξανδρος δίδει τὸν μισθὸν μέχρι τῆς εἰς τὴν πατρίδα ἀφίξεώς των, ὡς δῶρον δὲ ἀνὰ ἓν τάλανιον ἀποστέλλει δὲ ὡς στρατηγὸν αὐτῶν τὸν πιστόν του Κράτερον. Ἐκ τῆς Ὠπιδος ὁ Ἀλέξανδρος πορεύεται εἰς τὰ Ἐκβάτανα τῆς Μηδίας· ἐνταῦθα τελεῖ θυσίας καὶ ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικοὺς καὶ συμπόσια· ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ τῶν διασκεδάσεων ἀποθνήσκει αἴφνης ὁ ἐπιστήθιος φίλος του Ἡφαιστίων καὶ ὁ θάνατος τούτου παρὰ πολὺ λυπεῖ τὸν βασιλέα. Ἐξ Ἐκβατάνων ἐπέρχεται κατὰ τῶν ὄρειων καὶ ληστροικῶν Κοσσαίων καὶ μετὰ τὴν καθνπόταξιν τούτων μεταβαίνει εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ὅπου δέχεται προσβείας ἐξ ὄλων σχεδὸν τῶν λαῶν τῆς γῆς, οἱ ὅποιοι ἐπαινοῦν καὶ στεφανώουσι αὐτὸν διὰ τὰ κατορθώματά του. Ἐν ᾧ δ' ἐν Βαβυλῶνι παρεσκεύαζε μεγάλην ναυτικὴν ἐκστρατείαν κατὰ τῆς Ἀραβίας, μετὰ θυσίαν καὶ εὐωχίαν ἀσθενήσας ἐκ σφοδροῦ πυρετοῦ ἀποθνήσκει τὸν Ἰούνιον τοῦ 323 π.Χ.]

Κίρα
Κίρα

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

BIBLION ΠΡΩΤΟΝ

Κεφ. 1.

παρέρχομαι πορεύομαι.—*στρατιά* ἔκστρατεία.—*ἐξηγοῦμαι* τινος προηγοῦμαι, εἶμαι ἡγεμών τινος.—*νεωτερίζω* τι ἐπιχειρῶ νεωτερισμούς τινας, δεικνύομαι κάπως στασιαστικός.—*ἄττα* = *τινά*.—*ἔφοδος* ἐμφάνις.—*ἐς τιμὴν ξυγχωρῶ τινι* τιμητικῶς παραχωρῶ εἰς τινα.—*στόλος* ἔκστρατεία.

Κεφ. 11.

§ 3—4. *ἐξελαύνω ἐφ' Ἑλλησπόντιον* ἐξορμῶ, ξεκινῶ πρὸς τὸν Ἑλλ.—*ἐπιτρέπω τινί* τι ἀναθέτω εἰς τινα τὴν διαχείρισίν τινος.—*στόλος* πορεία.—*παραμειβω τὸ Πάγγαιον τὴν (ὄδον) ὡς ἐπ' Ἀβδῆρα* παρακάμψας τὸ Πάγγ. βαδίζω τὴν ὄδον τὴν φέρουσαν εἰς Ἀβδ.—*ἐπὶ θαλάσῃ ὠκισμένος* παραθαλάσσιος.—*ἐνθεν* = *ἐντεῦθεν*.—*εὐπειῶς* εὐκόλως.

§ 5. *ἐξόρμησις* ἐκκίνησις.—*ἄμ' Ἀγαμ.* μετὰ τοῦ Ἀγαμ.—*ὁ νοῦς* ὁ σκοπός.—*οἷ* = *αὐτῷ* (τῷ Ἀλ.).—*Πρωτεσίλαος* ἦρωσ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου ἐκ Θεσσαλίας· πρῶτος ἀποβιβασθεὶς εἰς τὴν Ἀσιατικὴν ἀκτὴν ἐφρονεῦθη ὑπὸ τοῦ Ἑκτορος.

§ 6. *ἡ ἵππος* τὸ ἵππικόν.—*κατᾶραι* τοῦ *καταίρω* καταπλέω.—*ὁ λόγος κατέχει* ἢ παράδοσις ἐπικρατεῖ, λέγουσιν· *ὁ πλείων λόγος κατέχει* ἢ κοινὴ παράδοσις ἐπικρατεῖ.—*στρατηγὶς ναῦς* ναυαρχίς.—*διαβάλλω* διαπεραιοῦμαι.—*σπένδω* κάμνω σπονδὴν (δηλ. θυσίαν δι' οἴνου).—*πόντος* θάλασσα.

§ 7. *στέλλομαι* ξεκινῶ, ἐκπλέω.—*ἀναθεῖναι* τοῦ *ἀνατίθηναι* ἀφιερῶν.—*καθελεῖν* τοῦ *καθαίρω* καταβιβάζω καὶ παραλαμβάνω.—*ἔργον* πόλεμος.—*Ἐρκεῖτος* διότι εἶχεν εἰς τὸ *ἔρκος*, τὸ προαύλιον, βωμὸν ὡς θεὸς προστάτης τῆς οἰκίας.—*μῆνιν τῷ γένει* τὴν ὀργὴν κατὰ τοῦ γένους.—*παραιτοῦμαι* ζητῶ ν' ἀποτρέψω.—*Νεοπιτολέμου...*, ὁ Νεοπτόλεμος, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιλ-

λέως, εἶχε φονεύσει τὸν γηραιὸν Πρίαμον παρὰ τὸν βωμὸν τοῦ Ἑρμείου Διός.—*δ δὴ ἐς αὐτὸν καθῆκε* (τοῦ καθήκω) τὸ ὄποιον, ὡς γνωστόν, μέχρις αὐτοῦ (τοῦ Ἀλέξ.) κατήρχετο· ὁ Ἀλέξ. πρὸς μητρὸς κατήγετο ἐκ τοῦ γένους τῶν Αἰακιδῶν, εἰς τὸ ὄποιον ἀνῆκον καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ ὁ Νεοπτόλεμος.

§ 8. *ἐπὶ τούτῳ* μετὰ τοῦτον.—*ἐπιχώριοι* ἐγχώριοι.—*ἐς τὴν ἔπειτα μνήμην* διὰ τὴν δόξαν του (ἵνα δοξασθῇ) παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις.

Κεφ. 12.

§ 6—7. *δύναμις* στρατός.—*παραμείβω* παρέρχομαι.—*ὄρω* = ὄρέων.—*τὰ Ἰδαία ὄρη* τὸ ὄρος Ἰδη.—*ἐκδίδω* = ἐκδίδωσι· *ἐκδίδωμι* ἐκβάλλω.—*σκοποὶ* πρόσκοποι, στρατιῶται προπορευόμενοι πρὸς κατόπτευσιν.—*αὐτῷ ὑπ'* αὐτοῦ.—*τῶν ἐταίρων τὴν ἴλην* τὴν ἴλην τοῦ βαρέος ἵππικου· ἐν τῷ βαρεῖ ἵππικῷ τὴν πρώτην τάξιν εἶχον οἱ ἵππεις οἱ στρατολογούμενοι ἐκ τῶν εὐγενῶν Μακεδόνων καὶ ὀνομαζόμενοι *ἐταῖροι* (οἱ ἐταῖροι ἵππεις, ἢ ἵππος ἢ ἐταιρικὴ, ἢ τῶν ἐταίρων ἵππος)· οὗτοι διηροῦντο εἰς ὀκτὼ συνήθως ἴλας· ἐκάστη ἴλη εἶχεν 150—300 ἄνδρας.—*προδρόμοι* οἱ ἐλαφρῶς ὄπλισμένοι ἵππεις.—*πάροδος* διέλευσις.—*ἐνδίδωμαι πρὸς τινος* παραδίδωμαι ὑπὸ τινος.

§ 8—10. *ὑπαρχος* ὁ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ σατραπίου, ὁ ὑποσατράπης.—*ὑπὲρ* = *περὶ*.—*τὰ παρόντα* ἢ παροῦσα κατάστασις τῶν πραγμάτων.—*διὰ κινδύνου ἔρχομαι πρὸς τινα* διακινδυνεύω μαχόμενος πρὸς τινα.—*περίειμί τινός τινι* εἶμαι ὑπέρτερός τινος κατὰ τι.—*προέρχομαι* ὑποχωρῶ.—*χιλὸς* χόριος.—*σύλλογος* συνέλευσις.—*περιορῶ* ἐπιτρέπω.—*οἱ ὑπὸ τινι τεταγμένοι* οἱ ὑπήκοοί τινος.—*Ἀρσίτη* = *τῇ Ἀρσίτου γνώμῃ*.—*τριβὴ* βραδύτης, ἀναβολή.—*τῆς ἐκ βασιλέως τιμῆς οὕνεκα* ἵνα διατηρῇ τὴν παρὰ τῷ μ. βασιλεῖ ὑπόληψίν του.

Κεφ. 13.

§ 1—2. *οἱ προκατασκευσόμενοι* ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἔμελλον νὰ κατοπιεύσουν (προηγουμένως).—*σαρισσοφόροι* οἱ φέροντες *σάρισσαν*, μακρὸν Μακεδονικὸν δόρυ 14—16 ποδῶν μήκους τῶν πεζῶν, βραχύτερον δὲ καὶ ἐλαφρότερον τῶν ἱππέων.—*ἐφροσάναται* ὅτι εἶχον σταθῆ.

§ 3—5. ὡς ἔχομεν ὅπως εὐρισκόμεθα (δηλ. συντεταγμένοι).
—*λειπομένους*, δηλ. *ἡμῶν λείπομαι τινός τινι* εἶμαι κατώτερος (ἀσθενέστερός) τινος κατά τι. — *αὐλίξομαι* στρατοπεδεύω. — *ταύτη* ἔνεκα τούτου. — *παρέχει* (ἀπρός.) εἶναι δυνατόν. — *ἔωθεν* ἀπὸ πρώτης, τὸ πρώτ. — *διαβάλλω τὸν πόρον* διαπερῶ τὸν ποταμόν. — *ὑποφθάνω* προλαμβάνω. — *μοι δοκοῦμεν* = *δοκῶ*. — *ἐπιχειρῶ τῷ ἔργῳ* ἀρχίζω τὴν μάχην. — *ἐν μετώπῳ* = *ἐπὶ φάλαγγος* ἢ *ἐν φάλαγγι* ἐν ἐκτεταμένη γραμμῇ. — *εἰσὶν αἱ αὐτῶν (εἰσιν)* = *τινὲς αὐτῶν* (δηλ. *τῶν ὀχθῶν*) *εἰσι*. — *κατὰ κέρας* ἐν μακρᾷ σειρᾷ (ἀντίθ. τοῦ *ἐν μετώπῳ*). — *ἧπερ ἀσθενέστατον* (δηλ. *ἔστι*) ὅπου ἡ παράταξις ἡμῶν εἶναι ἀσθενεστάτη: ἐν ἣ παρατάξει ἡμεῖς εἴμεθα ἀσθενεστάτοι. — *ἐκβαίνουσιν (ἡμῖν) ἐπικίεσσονται* ἐὰν ἐκβαίνωμεν, θὰ ἐπιτεθοῦν καθ' ἡμῶν. — *σφάλμα* ἀτύχημα. — *ἐς τὰ παρόντα* = *ἐν τῷ παρόντι*. — *χαλεπὸς ἐπιζήμιος*. — *κρίσις* ἔκβασις. — *σφαλερὸς* ἐπικίνδυνος.

§ 6—7. *ἐκφανλίζω* ἔξευτελίζω, περιφρονητικῶς ὀνομαζῶ. — *εἴρω* ἐμποδίζω. — *ὡς ἔχομεν* ἄνευ ἀναβολῆς, εὐθύς. — *πρὸς Μακεδ. τῆς δόξης* = *πρὸς τῆς δόξης τῶν Μακεδ.* ἀρμόζον εἰς τὴν δόξαν τῶν Μ. — *ὀξύτης* ὀρμητικότης. — *ποιοῦμαι* = *ἡγοῦμαι*. — *τοῦ σφῶν δέους* τοῦ φόβου τῶν (πρὸς ἡμᾶς).

Κεφ. 14.

§ 1—3. *ἡγοῦμαι* ἀναλαμβάνω τὴν διοίκησιν. — *παράγω* προχωρῶ. — *προετάχθησαν τοῦ δεξιοῦ* ἐτάχθησαν εἰς τὸ ἀκρότατον δεξιὸν κέρας. — *τοὺς ἐταίρους τοὺς ἱππέας* ἰδ. κεφ. 12, § 7. — *ἐπιτάττομαι τινι* τάσσομαι πλησίον τινός. — *ἔχομαι τινος* εἶμαι πλησίον τινός. — *οἱ ὑπασπισται τῶν ἐταίρων* σῶμα ἑλαφροῦ πεζικοῦ ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ σῶμα τῶν Ἑλλήνων πελταστῶν. — *ἐπὶ τούτοις* (δηλ. *ἐτάχθη*) πλησίον τούτων. — *ἡ φάλαγξ* = *ἡ τάξις* τὸ τάγμα. — *ἐπὶ δὲ πλησίον δέ*. — *ἡ Φιλίππου*, τοῦ υἱοῦ τοῦ Μαχάτα. — *ἔστ' ἐπὶ τι μέχρι τινός*. — *τάξις* παράταξις.

§ 4. *ἀποδέω* ὑπολείπομαι. — *παρατείνω τῷ ποταμῷ* παρατάσσω κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ. — *ὑπερδέξιος* ὑπερύψηλος. — *τὰ χωρία* τὸ ἔδαφος. — *ἧ... ταύτη* ὅπου... ἐκεῖ. — *ἡ ξὺν ἐκπλήξει θεραπεία* ἡ μετὰ σεβασμοῦ πρόθυμος ὑπηρεσία. — *κατὰ ἀπέναντι*. — *ἐπέχω* ἔχω θέσιν, εὐρίσκομαι. — *ἐπέταξαν τῇ ὀχθῇ* παρέταξαν παρὰ τὴν ὀχθην.

§ 5—7. ἄκρον ὄχθη. — ὑπὸ τοῦ ὀκνεῖν ἐπειδὴ ἐφοβοῦντο. — τὸ μέλλον ἢ (ἄγνωστος) μέλλουσα ἔκβασις (τοῦ ἀγῶνος). — ἐγ-κελεύομαι τινι προτρέπω τινά. — ἀγαθὸς ἀνδρεῖος. — καὶ μὴν καὶ μάλιστα. — προεμβάλλω εἰσέρχομαι (ῥίπτομαι) πρῶτος. — ἡγεμονία ἢ πρώτη θέσις, τὴν ὁποίαν τὰ διάφορα σώματα τοῦ στρατοῦ διαδοχικῶς ἐλάμβανον καθ' ἑκάστην ἡμέραν. — ὑπὸ σαλπύγγων ὑπὸ τὸν ἦχον τῶν σαλπύγγων. — Ἐνυάλιος θεὸς τοῦ πολέμου. — παρατείνω ἐκτείνω. — ἧ παρεῖλκε τὸ ρεύμα κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ρεύματος. — κατὰ κέρας ἐκ τῶν πλαγίων. — προσπίπτω τινὶ ἐπιπίπτω κατὰ τινος. — ἀνυστὸν δυνατὸν. — τῆ φάλαγγι = ἐν μετώπῳ (κεφ. 13, § 4). — προσμείγνυμι τινι συμπλέκομαι πρὸς τινά.

Κεφ. 15.

§ 1—2. προσέχω πλησιάζω. — καὶ αὐτοί, δηλ. ἐπέχοντες τεταγμένοι ὄντες. — βάλλω ῥίπτω ἀκόντια. — ἐξ ὑπερδεξίου ἐξ ὑψηλῶν θέσεων. — χθαμαλὸς χαμηλός. — ἦν ὠθισμὸς τῶν ἵππων = ἐωθοῦντο οἱ ἵππεῖς (τῶν δύο στρατῶν). — τῶν μὲν... τῶν δὲ (δηλ. πειρωμένων) = ὅτι (αἰτλγκ.) ἐπειρῶντο οἱ μὲν ἐκβαλεῖν... οἱ δὲ εἴργειν... — παλτῶν ἄφεις (ἦν) = ἀπίετο παλτά· παλτὸν ἀκόντιον. — ξυστὸν δόρυ. — ἐξ οὐ βεβαίου ἐξ ἐπισφαλοῦς ἐδάφους (ὡς ὄντος τούτου λασπώδους καὶ ὀλισθηροῦ). — οἱ δὲ Πέρσαι ἐξ... = οἱ δὲ Π. οὐκ ἐκακοπάθουν μαχόμενοι ἐξ... — ἄλλως τε καὶ καὶ πρὸς τούτοις ἀκόμη. — κινδυνεύω μάχομαι.

§ 3—5. ξυμείγνυμι τινι συμπλέκομαι πρὸς τινά. — ἀποκλίνω καταφεύγω. — πελάζω πλησιάζω. — ἅμα οἱ = μεθ' ἑαυτοῦ. — ἵνα ὅπου. — τὸ πᾶν στίφος τὸ πυκνότετον πλῆθος. — ξυνειστήκει εἶχε συναφθῆ. — ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις ἢ μία τάξις κατόπιν τῆς ἄλλης. — τι ἐφκει ὠμοίαζε κάπως. — ξυνέχομαι συνωθοῦμαι. — οἱ μὲν... οἱ δέ, δηλ. πειρῶμενοι. — ἐξῶσαι τοῦ ἐξωθῆ. — ἐς ἅπαν παντελῶς. — βιάζομαι τινά βιαίως ἐξωθῶ τινά. — κρανέινος κατεσκευασμένος ἐκ ξύλου κραινείας.

§ 6. ἔνθα δὴ τότε ἀκριβῶς. — ἀναβολεὺς ὁ ὑποβοηθῶν τινά νὰ ἀναβῆ εἰς ἵππον. — πονοῦμαι μετὰ κόπου (κρατερῶς) ἀγωνίζομαι. — κεκλασμένος τοῦ κλῶμαι θραύομαι. — οὐκ ἀφανῶς γενναίως.

§ 7—8. *καὶ ὅς* καὶ οὗτος.—*προϊπεύω* ἔφιππος προχωρῶ.—*ἐπάγω ὡσπερ ἔμβολον τῶν ἱππέων* ἄγω τοὺς ἱππεῖς ἐν σφηνοειδεῖ παρατάξει.—*ἐξελαύνω* ἐξορῶ.—*παίω* κτυπῶ.—*καταβάλλει* ὀπίπτει (νεκρὸν) κάτω (ἀπὸ τοῦ ἵππου).—*Ῥοισάκης* ἀδελφὸς τοῦ Μιθριδάτου.—*νοπῖς* ξίφος καμπύλον.—*τὴν πληγὴν ἔσχε* τὸ κτύπημα (τῆς κοπίδος) ἔσταμάτησε, ἔματαίωσε.—*ἀνετέτατο* εἶχεν ὑψώσει.—*ἐπεκβαίνω* ἐξέρχομαι κατόπιν.—*ἀεὶ* συνεχῶς.—*προχωρεῖ* εἶναι δυνατὸν.—*προσγίγνομαι* τι ἐνοῦμαι μετὰ τινος.

Κεφ. 16.

§ 1. *ἐγκλίνω* ὑποχωρῶ.—*προκινδυνεύω* μάχομαι ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ.—*ἐνδίδωμι*—*ἐγκλίνω*.—*παραρρηγνυμαι* ἀποσπῶμαι (ἀπὸ τῆς γραμμῆς τῆς παρατάξεως).—*τὰ ἐφ' ἐκάτερα* ἀμφοτέρωθεν αἱ πτέρυγες.—*καρτερὰ* γενική.

§ 2—3. *ἐκτρέπομαι ἐπὶ τινα* στρέφομαι κατὰ τινος.—*ἐκπλήξει τοῦ παραλόγου* ἐξ ἐκπλήξεως διὰ τὸ ἀπροσδόκητον (τόλμημα τῶν Μ.).—*βέβαιος λογισμὸς* ἀσφαλὴς ὑπολογισμὸς, σταθερὰ ἀπόφασις.—*πάντη* ἐξ ὅλων τῶν μερῶν.—*ἐν μέσῳ*... *αὐτοὺς αὐτοὺς* συλληφθέντας ἐν τῷ μέσῳ.—*δι' ὀλίγου* ἐντὸς ὀλίγου χρόνου.—*ὅτι μὴ*—*εἰ μὴ* ἐκτὸς ἐάν.—*παιῖσμα* ἦτα.

§ 4—5. *εἰκὼν* ἀνδριάς.—*Δίον* πόλις τῆς Μακεδονίας παρὰ τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ὀλύμπου· ἐνταῦθα ἴσταντο καὶ οἱ ἀνδριάντες τῶν Μακεδόνων βασιλέων.—*Δύσιππος* ἐπιφανὴς γλύπτης ἐκ Σικυῶνος (330 π.Χ.).—*Ἀλέξανδρον ἐποίει* ἀνδριάντας τοῦ Ἀλεξ. κατεσκεύαζε.—*προκρινθεὶς* προτιμηθεὶς.—*κόσμος* τιμαὶ (στρατιωτικαί).—*ἀτέλεια τῶν κατὰ τὴν χώραν (γιννομένων)* ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ φόρου τῶν γεωργικῶν προϊόντων.—*λειτουργία τῷ σώματι* σωματικὴ ὑπηρεσία, ἀγυργαία.—*εἰσφοραὶ κατὰ τὰς κτήσεις ἐκάστων* συνεισφοραὶ ἀνάλογοι πρὸς τὰς περιουσίας ἐκάστων.—*ἐπέρχομαι* ἐπισκέπτομαι.—*παρασχῶν οἱ* ἐπιτρέψας εἰς αὐτὸν (δηλ. εἰς ἕκαστον τῶν τετραμένων).

§ 6—7. *δήσας ἐν πέδαις* δέσας μὲ χειροπέδας.—*ἐργάζεσθαι*, δηλ. *τὴν γῆν*.—*παρὰ τὰ δόξαντα κοινῇ τοῖς Ἕλλησι* ἐναντίον τῆς κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ἑλλ. (ἐν Κορίνθῳ).—*ἀνάθημα* ἀφιέρωμα.—*ἐν πόλει* ἐν τῇ ἀκροπόλει.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Κεφ. 3.

§ 1. *παρέρχομαι* φθάνω, εἰσέρχομαι. — *ἄκρα* ἀκρόπολις. — *ἵνα* ὅπου. — *Γόρδιος* βασιλεὺς τῆς Φρυγίας. — *ζυγὸς* τὸ ξύλον τὸ σταυροειδῶς κείμενον ἐπὶ τοῦ *ὄυμοῦ* (τοῦ μακροῦ ξύλου τοῦ ἐκτεινομένου ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ ἄξονος μέχρι τοῦ ζυγοῦ).

§ 2 — 3. *λόγος πολλὸς κατεῖχεν* ὑπῆρχε παράδοσις λίαν διαδεδομένη. — *πρόσχωρος* γείτων. — *ἀμαξεύω* χρησιμοποιοῦν ἐν τῇ ἀμάξῃ. — *ἀρῶ (-όω)* ἀροτριῶ. — *βουλυτὸς* ἐσπέρα. — *ὄψις* θέαμα, ἐμφάνισις. — *κοινῶ* ἀνακοινώνω. — *ὑπὲρ τοῦ θεοῦ* περὶ τοῦ θεοῦ τούτου σημείου. — *Τελμισοεῖς* κάτοικοι τῆς Τελμισσοῦ, πόλεως τῆς Καρίας. — *σοφὸς ἐξηγησθαι* ἱκανὸς εἰς τὸ νὰ ἐξηγή. — *ἀπὸ γένους* ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, κληρονομικῶς. — *μαντεία* μαντικὴ τέχνη.

§ 4. *προσάγω τινὶ* πλησιάζω τινα. — *ὅπως οἱ . . . ἔσχε* πῶς συνέβη εἰς αὐτόν. — *ξυνεπισπομένην οἱ τὴν θυσίαν αὐτὴν ἐξηγήσασθαι* ν' ἀκολουθήσῃ αὐτόν καὶ αὐτὴ νὰ ὑποδείξῃ τὸν τρόπον τῆς θυσίας. — *ὑποτίθεμαι* ὑποδεικνύω. — *ξυγγίγνομαι ἐπὶ γάμῳ τινὶ* νυμφεύομαί τινα.

§ 5 — 6. *καλὸς ὥραϊος*. — *σιάσει πιέζεσθαι ἐν σφίσι* = *στασιάζειν ἀλλήλοις*. — *ἐπιστήναι* ὅτι παρουσιάσθη. — *ξυμβалόντας τὸ μαντεῖον* ἀφ' οὗ συνεδύασαν τὸν δοθέντα αὐτοῖς χρησμὸν (μὲ τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἀμάξης). — *φράζω* λέγω, ὑποδεικνύω. — *χαριστήριον (δῶρον)* ὡς εὐχαριστήριον. — *ἐπὶ τῇ πομπῇ τοῦ αἵτου* διότι οὗτος (ὁ Ζεὺς) ἀπέστειλεν (εἰς αὐτόν) τὸν αἵτόν. — *μυθεύεται* λέγεται. — *χρῆναι* ὅτι πεπρωμένον ἦτο.

§ 7 — 8. *ἀπόρως ἔχω* ἀπορῶ, δὲν δύναμαι. — *περιορῶ* ἀφήνω. — *μὴ ἐργάσθαι* μήπως προξενήσῃ. — *κίνησις* ἐρεθισμός, κακὴ ἐντύπωσις. — *Ἀριστόβουλος* συνεκστρατεύσας μετὰ τοῦ Ἄλεξ. ἔγραψεν ἱστορίαν τῶν πολέμων αὐτοῦ, διασωθεῖσαν ἐν ἀποσπάσμασι μόνον. — *ἐξελόντα* ἀφ' οὗ ἀφῆρεσε. — *ἔστω* πασσαλίσκος. — *τύλος* ξύλινον καρφίον μετὰ κεφαλῆς εἰς τὸ

ἄκρον. — **διαβάλλομαι** διαπερῶμαι. — **διαμπᾶξ** πέρα· πέρα. — **ξυνέχω** συγκρατῶ. — **δ' οὖν** πάντως ὅμως. — **ἀπαλλάττομαι ἀπό τινος** καταλείπω τι. — **ὡς τοῦ λογίου ξυμβεβηκότος** μετὰ τὴν πεποιθήσιν ὅτι ὁ χρησμός εἶχεν ἐκπληρωθῆ. — **σέλας** λάμψις, ἀστραπή. — **ἐπισημαίνω** ἐπιβεβαιώνω. — **ἐπὶ τούτοις** ἕνεκα τούτων. — **φαίνω** φανερόνω.

Κεφ. 4.

§ 7—8. **ῥίπτω** ῥίπτω τὸν ἑαυτὸν μου, ῥίπτομαι. — **νήχομαι** κολυμβῶ. — **καύματι ἔχομαι** ὑπὸ ζέστης κατέχομαι. — **οἷα ἀνισχουσῶν τῶν πηγῶν οἱ** ἐπειδὴ ἄρχονται αἱ πηγαὶ αὐτοῦ, πηγάζει. — **θέρμη** πυρετός. — **ξυνόντα** φίλον, ἀκόλουθον. — **τὰ ἀμφὶ ἱατρικὴν** εἰς τὰ ἱατρικὰ ζητήματα. — **ἐς τὰ μάλιστα πιστεύομαι** ἀπολαύω μεγίστης ἐμπιστοσύνης. — **ἀδόκιμος** ἄσημος, ἀφανής. — **καθαίρω τινὰ φαρμάκῳ** παρέχω εἰς τινα καθαρτικὸν φάρμακον.

§ 9—11. **κύλιξ** ποτήριον. — **όμοῦ** συγχρόνως. — **ἐνδηλος** καταφανής. — **καλῶς οἱ ἔχει τὰ τοῦ φαρμάκου** ὡς πρὸς τὸ φάρμακον οὐδεμίαν ἀνησυχίαν εἶχεν. — **ἐπαγγέλλομαι** ὑπόσχομαι. — **θαῖζω** καλυτερεύω. — **βέβαιος ἐς τὸ ἀνύποπτον** βέβαιος ὅτι οὐδεμίαν ὑποψίαν εἶχεν εἰς τὴν εἰλικρίνειαν αὐτῶν. — **εἰρημένος** θαρραλέος.

Κεφ. 7.

§ 3. **παρακαλῶ** προτρέπω. — **ἐκ τῶν ἤδη κενιδυνημένων σφίσι καλῶς** ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀγώνων, οἱ ὅποιοι εἶχον διεξαχθῆ ὑπ' αὐτῶν ἐνδόξως. — **στρατηγεῖ** διευθύνει τὸν ἀγῶνα. — **ἄγω ἐπὶ νοῦν τινι** ἐμβάλλω εἰς τὸν νοῦν τινος. — **καθείργνυμι** ἐγκλείω. — **ἐκ τῆς εὐρυχωρίας ἐς τὰ στενόπορα**, δηλ. ἐκ τῆς εὐρείας πεδιάδος τῶν Σώχων, ἔνθα τὸ πρῶτον εἶχε στρατοπεδεύσει ὁ Δαρεῖος εἰς τὴν στενὴν παράλιον πεδιάδα τοῦ Πινάρου, ἔνθα νῦν ἦτο ἐστρατοπεδευμένος. — **ἴνα** ὅπου. — **ξύμμετρον χωρίον** κατάλληλος τοποθεσία. — **ἄχρηστος** ἄχρηστος, ἀνοφελής. — **παραπλήσιος** ὅμοιος.

§ 4—5. **τροφῶσι** (μτχ.) οἱ ὅποιοι ζοῦν βίον τροφηλόν, μαλθακόν. — **ἄλλως τε καὶ** καὶ πρὸς τούτοις ἀκόμη. — **ἐς χεῖρας**

ἤκω συμπλέκομαι.— ξὺν σφίσι = σὺν ἑαυτοῖς (τοῖς Μακεδ.).
— ἄπρονος ὀκνηρός.— μαλακὸς μαλθακός.— ἐπὶ δὲ πρὸς τού-
τοις δέ.— ἀντιστρατηγῶ τινι ὡς στρατηγὸς εἶμαι παρατεταγμέ-
νος ἐναντίον τινός.

§ 6—7. ἐς πλεονεξίαν τοῦ ἀγῶνος εἰς ἀπόδειξιν τῆς ὑπερο-
χῆς αὐτῶν (τῶν Μακ.) ἐν τῷ ἀγῶνι.— ἐπεξῆει διηγείτο, ἔλεγε.
— κρατῶ νικῶ.— ὅ,τι περὶ ὀφελός (ἔστι) τοὺς ἀρίστους, τὸ
ἄνθος.— ἐπὶ τῷδε τῷ ἀγῶνι μετὰ τοῦτον τὸν ἀγῶνα.— ὅτι
μὴ εἰ μὴ.— ἐπὶ τούτοις μετὰ ταῦτα.— τὰ ἐς τὸ κοινὸν ξὺν
λαμπρότητι ἤδη πεπραγμένα αἱ μέχρι τοῦδε πεπραγμένα
ἀπὸ κοινοῦ λαμπραὶ πράξεις.— καὶ εἰ δὴ τῷ ἰδίᾳ τι διαπρε-
πὲς ἐς κάλλος τετολμημένον (ἦν) καὶ ἂν μάλιστα ὑπό τινος
ἀτομικῶς εἶχε διαπραχθῆ τολμηρόν τι ἔργον ἔξοχον καὶ ἔνδοξον.
— ἐπὶ τῷ ἔργῳ ἔνεκα τοῦ ἔργου τούτου (τοῦ τολμήματος).—
ἀνακαλῶ προσφωνῶ.— τὸ αὐτοῦ οὐκ ἀκίνδυνον τὸ ῥιψοκίν-
δυνον αὐτοῦ.— ὡς ἀνεπαχθέστατα χωρὶς διόλου νὰ καταστῆ
ὀχληρὸς (διὰ τῆς μεγαλαυχίας του)· ἐπομένως: τὰ μάλιστα με-
τριοφρόνως.

§ 8—9. ἅμα Ξεν. = σὺν Ξεν.— ἐς μνήμην ἐλθεῖν = ἀνα-
μνησθῆναι.— οὐδέν τι σφίσι ἐπεικίότες ἐν ᾧ οὐδόλωσ
ὁμοιάζον (ἠδύναντο νὰ συγκριθοῦν) πρὸς αὐτοὺς (τοὺς Μακ.).—
ἀξίωσις ἄξια.— ὅτι μὴ ἔκτός.— αὐτοσχεδιάζομαι ἐκ τοῦ προ-
χείρου παρασκευάζομαι.— κατιόντων τοῦ κατέρχομαι ἐπι-
στρέφω.— ἐπιγίγνομαι τινι ἐπιπίπτω κατὰ τινος, προσβάλλω
τινά.— ἐπῆλθον διήλθον.— ὅσα τ' ἄλλα... εἰκός (ἔστι),
δηλ. ἐπεδείκνυε καὶ ὅσα ἄλλα... πρέπον εἶναι... ἀνέφερε.—
ἐν τῷ τοιῷδε ἐν τοιαύτῃ περιστάσει.— πρὸ τῶν κινδύνων πρὸ
τῆς μάχης.— παράκλησις παρόρμησις.— ἄλλος ἄλλοθεν παντα-
χόθεν.— δεξιῶμαι χαιρετίζω λαμβάνων τὴν δεξιάν.— τῷ λόγῳ
ἐπαίροντες διὰ τῆς παρορμήσεώς των ἐξάπτοντες.

Κεφ. 12.

§ 3—4. ἐπανῆκεν εἰς τὸ στρατόπεδον.— παρελθόντα =
εἰσελθόντα.— ἐξηρημένῃ ἦν αὐτῷ ὡς ἐξαίρετον δῶρον εἶχε
δοθῆ εἰς αὐτὸν (ὑπὸ τῶν Μακ.).— πνθέσθαι ὅτι ἠρώτησεν.—
αἵτινες (= τίνες) γυναῖκες, δηλ. εἰσίν.— ἀνθ' ὅτου ἔνεκα τίνος
— καὶ τινα ἐξαγγεῖλαι καὶ ὅτι ἀπεκρίθη τις.— κάνδυς μαν-

δύας. — *ὡς ἐπὶ τεθνεῶτι Δαρ.* νομίζουσαι ὅτι ὁ Δαρ. ἔχει φρονηθῆ. — *ἀνοιμῶζω* θρηνῶ μεγαλοφώνως.

§ 5. *ἐντέλλομαι* παραγγέλλω. — *φράζω* λέγω. — *θεραπεία βασιλική* οἱ βασιλικοὶ θεράποντες, οἱ αὐλικοί. — *ξυχωρῶ* παραχωρῶ. — *κόσμος* τιμαὶ (βασιλικάι). — *κατ' ἔχθραν* ἔνεκα προσωπικῆς ἔχθρας. — *γενέσθαι οἱ τὸν πόλεμον* = *πολεμήσαι αὐτόν*. — *ἀρχή* κυριαρχία. — *διαπεπολέμηται ἐννόμως* ἔχει διεξαχθῆ ὁ πόλεμος (ὑπ' αὐτοῦ) νομίμως. — *Πτολεμαῖος* στρατηγὸς καὶ πιστὸς φίλος τοῦ Ἀλεξ., μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ συνεξεστράτευσεν εἰς Ἀσίαν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀλεξ. ἐγένετο βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου. Συνέγραψεν ἀπομνημονεύματα τοῦ Ἀλεξ., τῶν ὁποίων ἀποσπάσματα μόνον ἐσώθησαν.

§ 6—7. *λόγος ἔχει* = *λόγος κατέχει* (I, 11, § 6). — *ἀμφιγινῶ* εὐρίσκομαι ἐν ἀμφιβολίᾳ. — *δοσις αὐτοῖν εἴη* = *τίς αὐτῶν ἦν*. — *ἐστάλθαι* τοῦ *στέλλομαι* στολίζομαι. — *μελίων* ὑψηλότερος. — *καταιδοῦμαι τινι* καταντροπιάζομαι διὰ τι. — *διαμαρτία* πλάνη, λάθος.

§ 8. *πάντη* κατὰ πάντα, ὅλως. — *ἀναγράφω* ἐκθέτω, ἀναφέρω. — *κατοίκις* οἶκος. — *πίστις* ἐμπιστοσύνη. — *πιθανὸς* πιστευτός, ἱκανός. — *ὡς ἂν πράξας καὶ εἰπὼν* ὅτι ἠδύνατο νὰ πράξῃ καὶ νὰ εἴπῃ. — *καὶ ἐπὶ τῷδε* ἀκόμη καὶ διὰ τοῦτο.

Κεφ. 14.

§ 1—3. *ἀπὸ γλώσσης* προφορικῶς. — *Ἀρταξέρξην* τὸν Ὄρχον, βασιλεύσαντα ἀπὸ τοῦ 359—339 π. X. — *ἤρξεν ἀδικίας* ἀποστείλας τῷ 336 π. X. τὸν Ἀιταλον καὶ τὸν Παρμενίωνα εἰς τὴν Ἀσίαν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν ἐν αὐτῇ Ἑλλήνων ἀπὸ τῶν Περσῶν. — *ἐξ οὗ (χρόνου)* ἀφ' οὔτου. — *ἄχαρις* δυσάρεστος, κακός. — *ἀμύνω* βοηθῶ. — *ἀνασῶζω τὴν ἀρχὴν* κινδυνεύον τὸ κράτος σῶζω. — *τῷ* = *τινί*. — *ὑπὲρ* περί. — *τὰ πιστὰ* αἱ ἔνορκοι διαβεβαιώσεις. — *ὑπὲρ Ἀλεξ.* ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἀλεξ.

§ 4—6. *ἀντιγράφω* ἐγγράφως (δι' ἐπιστολῆς) ἀπαντῶ. — *ὑπαρξάντων*, δηλ. *τῆς ἔχθρας*: *ὑπάρχω* κάμνω ἀρχήν. — *Πέριινθος* πόλις τῆς Θράκης εἰς τὴν Προποντίδα· πολιορκηθεῖσα τῷ 341 π. X. ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ἐσώθη διὰ τῆς βοηθείας τῶν Περσῶν. — *τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος* ὁ Φίλιππος ἐδολοφονήθη τῷ 336 π. X. ἐν Αἰγαῖς ὑπὸ τινος τῶν σωματοφυλάκων του κα-

λουμένου Πανσανίου. — *συνετάξατε* ἐβάλατε. — *κομπάζω* διακρητύτω καυχώμενος. — *Βαγώας* Αἰγύπτιος δηλητηριάσας τὸν Ἄρταξ., τοῦ ὁποίου ἦτο αὐλικός, καὶ ἀναβίβάσας εἰς τὸν θρόνον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἄρσην· ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἐδολοφόνησε κατόπιν καὶ ἀνεβίβασεν εἰς τὸν θρόνον τὸν φίλον του Δαρεῖον, ὑπὸ τοῦ ὁποίου ὅμως ἠναγκάσθη νὰ πῆη δηλητήριον. — *οὐ δικάως* διότι ὁ υἱὸς τοῦ Ἄρταξ. καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἄρσου Βισθάνης εἶχε περισσότερα δικαιώματα ἐπὶ τοῦ Περσικοῦ θρόνου ἢ ὁ Δαρεῖος. — *οὐκ ἐπιτήδειος* ἐχθρικός.

§ 7—9. *ἦκε* ἐγκλ. προστκ. — *ἐξ ἴσου ἐπιστέλλω* ὡς ἴσος πρὸς ἴσον στέλλω ἐπιστολήν, γράφω. — *εἶ του δέη* ἂν ἔχης ἀνάγκην τινός.

Κεφ. 25.

ξυνέχομαι ἐν τινι ἀπασχολοῦμαι μέ τι. — *τάλαντον* ποσὸν χρημάτων 6.000 ἀττικῶν δραχμῶν. — *ἄγομαι γυναῖκα* νυμφεύομαι. — *ἀπαγγέλλω* ἀνακοινώνω. — *ἐπὶ τούτοις καταλύω τὸν πόλεμον* με τούτους τοὺς ὅρους τελειώνω τὸν πόλεμον. — *τὸ πρόσω* = *πρόσω* εἰς τὸ ἐξῆς, εἰς τὸ μέλλον. — *ἀγαπῶ* μένω εὐχαριστημένος. — *τι . . . φιλάνθρωπον* ἀπόδειξιν τινὰ τῆς καλωσύνης του (τῆς μεγαλοψυχίας του). — *εὐρέσθαι* = *λαβεῖν*. — *ξύμβασις* συνεννόησις. — *ἀπογιγνώσκω* ἐγκαταλείπω, ἀφήνω.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

	Σελ.
1. Βίος Ἀρριανοῦ	7
2. Ἀρριανοῦ Ἀνάβασις Ἀλεξάνδρου	7

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Α'. Ὁ Ἀλέξανδρος ἐν Πελοποννήσῳ (κεφ. 1)	9
Β'. Διάβασις τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς Ἀσίαν (κεφ. 11—12)	9
Γ'. Ἡ παρά τὸν Γρανικὸν ποταμὸν μάχη (κεφ. 13—16)	12
Περίληψις τῶν κεφ. 17—29	18

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Α'. Ὁ Ἀλέξανδρος ἐν Γορδίῳ (κεφ. 3)	19
Περίληψις τῶν § 1—6 τοῦ κεφ. 4	20
Β'. Ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ ἰατρός του Φίλιππος (κεφ. 4)	21
Περίληψις τῶν κεφ. 5, 6 καὶ 7 (§ 1—2)	22
Γ'. Προσλαλιά τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τοὺς στρατηγούς πρὸ τῆς ἐν Ἴσοφ μάχης (κεφ. 7)	22
Περίληψις τῶν κεφ. 10, 11 καὶ 12 (§ 1—2)	24
Δ'. Διαγωγή τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Δαρείου (κεφ. 12)	25
Περίληψις τοῦ κεφ. 13	26
Ε'. Ἐπιστολαὶ Δαρείου καὶ Ἀλεξάνδρου (κεφ. 14)	27
Περίληψις τῶν κεφ. 15—24	28

	Σελ.
ΣΤ'. Ἀπόκρισις τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς τὸν Δαρκεῖον ἀποστεί- λαντα πρὸς αὐτὸν προτάσεις περὶ εἰρήνης (κεφ. 25) . . .	28
Περίληψις τῶν κεφ. 26—27	29
Περίληψις τῶν λοιπῶν βιβλίων (3—7)	29
 Σημειώσεις	 37
 Εἰκόνες	
1. Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας	3
2. Ὁ Ἑλλησποντος καὶ τὰ πέριξ	11

Κίρα

024000028138

Κ. ΚΟΣΜΑ ΣΧΟΛΙΚΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ

- Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν τοῦ Ξενοφῶντος (I - II).* Σχολικὴ μετάφρασις μετὰ παρατηρήσεις (γραμματικὰς, συντακτικὰς, πραγματικὰς) καὶ μετὰ ἐπιγραφὰς καὶ περιλήψεις.
- Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν τοῦ Ξενοφῶντος (III - IV).* Σχολικὴ μετάφρασις μετὰ παρατηρήσεις (γραμματικὰς, συντακτικὰς, πραγματικὰς) καὶ μετὰ ἐπιγραφὰς καὶ περιλήψεις.
- Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν Ἱστοριῶν τοῦ Ἡροδότου.* Σχολικὴ μετάφρασις μετὰ παρατηρήσεις (γραμματικὰς, συντακτικὰς, πραγματικὰς).
- Ἀγανωστικὸν τῆς Λατινικῆς γλώσσης.* Μετάφρασις μετὰ παρατηρήσεις (γραμματικὰς, συντακτικὰς, πραγματικὰς).
- Δημοσθένους Α' καὶ Β' Ὀλυμπιακός.* Σχολικὴ μετάφρασις μετὰ παρατηρήσεις (γραμματικὰς, συντακτικὰς, πραγματικὰς) καὶ μετὰ ρητορικὰς ἀναλύσεις.
- Δημοσθένους Α' καὶ Β' Φιλίππικός.* Σχολικὴ μετάφρασις μετὰ παρατηρήσεις (γραμματικὰς, συντακτικὰς, πραγματικὰς) καὶ μετὰ ρητορικὰς ἀναλύσεις.
- Ἀναίστου λόγου (περὶ τοῦ σηκοῦ ἀπολογία, ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου, κατὰ τῶν οἰσιπολῶν).* Σχολικὴ μετάφρασις μετὰ παρατηρήσεις (γραμματικὰς, συντακτικὰς, πραγματικὰς) καὶ μετὰ ρητορικὰς ἀναλύσεις.
- Ἐκλογαὶ ἐκ τῆς Θουκυδίδου ξυγγραφῆς.* Σχολικὴ μετάφρασις μετὰ παρατηρήσεις (γραμματικὰς, συντακτικὰς, πραγματικὰς) καὶ μετὰ ἐπιγραφὰς καὶ περιλήψεις.
- Ὁμήρου Ὀδυσσεύς α.* Σχολικὴ μετάφρασις μετὰ παρατηρήσεις (γραμματικὰς, συντακτικὰς, πραγματικὰς) καὶ μετὰ ἀνάλυσιν.
- Ὁμήρου Ὀδυσσεύς ζ.* Σχολικὴ μετάφρασις μετὰ παρατηρήσεις (γραμματικὰς, συντακτικὰς, πραγματικὰς) καὶ μετὰ ἀνάλυσιν.
- Κορινθίου Νέπωτος βίος.* Σχολικὴ μετάφρασις μετὰ παρατηρήσεις (γραμματικὰς, συντακτικὰς, πραγματικὰς) καὶ μετὰ ἐπιγραφὰς καὶ περιλήψεις.
- Πλάτωνος Ἀπολογία Σωκράτους.* Σχολικὴ μετάφρασις μετὰ παρατηρήσεις (γραμματικὰς, συντακτικὰς, πραγματικὰς) καὶ μετὰ ἀνάλυσιν.
- Πλάτωνος Κρίτων.* Σχολικὴ μετάφρασις μετὰ παρατηρήσεις (γραμματικὰς, συντακτικὰς, πραγματικὰς) καὶ μετὰ ἀνάλυσιν.
- Ὁμήρου Ἰλιάς (Ἐκλογαί).* Σχολικὴ μετάφρασις μετὰ παρατηρήσεις (γλωσσικὰς, πραγματικὰς, αἰσθητικὰς) καὶ μετὰ ἀνάλυσιν.
- Ὁμήρου Ἰλιάς (στ. 237 - 529 τοῦ Ζ).* Σχολικὴ μετάφρασις μετὰ παρατηρήσεις (γλωσσικὰς, πραγματικὰς, αἰσθητικὰς) καὶ μετὰ ἀνάλυσιν.
- Μάρκου Τυλλίου Κικέρωνος ὁ τρίτος κατὰ Κατιλίνα λόγος.* Σχολικὴ μετάφρασις μετὰ παρατηρήσεις (γραμματικὰς, συντακτικὰς, πραγματικὰς) καὶ μετὰ ρητορικὴν ἀνάλυσιν.
- Βεργιλίου Αἰνεῖα (Ἐκλογαὶ ἐκ τοῦ πρώτου βιβλίου).* Σχολικὴ μετάφρασις μετὰ παρατηρήσεις (γλωσσικὰς, πραγματικὰς, αἰσθητικὰς) καὶ μετὰ ἐπιγραφὰς καὶ περιλήψεις.
- Βεργιλίου Αἰνεῖα (Ἐκλογαὶ ἐκ τοῦ δευτέρου βιβλίου).* Σχολικὴ μετάφρασις μετὰ παρατηρήσεις (γλωσσικὰς, πραγματικὰς, αἰσθητικὰς) καὶ μετὰ ἐπιγραφὰς καὶ περιλήψεις.
- Θουκυδίδου ὁ ἐπιτάφιος τοῦ Περικλέους (II, 34 - 46).* Κείμενον, μετάφρασις μετὰ παρατηρήσεις, ἀνάλυσις.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΝ Τῷ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙῷ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",
 I. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΣ Α.Ε.